

LIDIA VIANU

MODERATO 7

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

2009

Redactor: Cristina Ioana Vianu

Tehnoredactare: Carmen Dumitru, masterandă MTTL

Corectură: Carmen Dumitru, Georgiana Mîndru, masterande MTTL

Copertă și ilustrații: VIC (CRISTINA IOANA VIANU), Fotografii de la Cârța (Kerz) și Slimnic, județul Sibiu.

Text: © Revizuit LIDIA VIANU, 2009

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

<http://mttlc.ro/editura/>

ISBN: 978-606-92167-4-3

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

Cuprins

ȘAPTE	5
The unexpected	6
Facem o încercare	7
Idealul pe care îl am permanent în minte	8
Parcă ai fi dispărut în neant	10
Fericirea pe care nu o meritam	11
Ai dat totul peste cap	12
Nu a fost decât un vis	14
Piatra destinului meu oare	15
Dacă citesc prea repede devin imponderabil	16
Trecutul ne-a jucat multe farse	18
Why the waste	19
Marinarul din prea frumoasa poveste	20
A sunny place for shady people	22
My Finnegans-Wake mind	23
Să nu fiu tulburat de nimic pe lume	24
Mintea mea de vizionar	26
Do I dare wait until tomorrow	27
I thought for the rest of the day	28
Prima mea discuție serioasă cu mine	30
Era real nu vis	31
Trăim amândoi atemporal și aspațial	32
ALOVE	33
Nu m-am schimbat	34
I love the sound of your voice	35
Ce se va întâmpla cu noi doi	36
But there was nothing	38
Ne înțelegem prin gând	39
Avem amândoi aceleași senzații	40
Your very first letter	42
Un biet predicator vagabond	43
Nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd	44

Răsfăț prin scris.....	46
Îți vorbesc cu voce tare	47
Ce ne va face nouă restul lumii.....	48
Dumnezeu este acum cu noi	50
Alone away afar	51
Pe firul anilor m-am tot gândit la tine.....	52
Nu știu de unde să încep	54
Familia pe care aș fi putut-o întemeia.....	55
With you would have been a different story.....	56
Nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale	58
Afinitatea spirituală.....	59
Viitorul îmi pare mai neted.....	60
SCRIE-MI O PAGINĂ PE ZI	61
Puritanul sau politețea din mine.....	62
Nu am știut cum să te găsesc	63
Scrie-mi o pagină pe zi.....	64
Mă întrebi atât de multe lucruri	66
Nu e chiar așa	67
M-am gândit mult la tine.....	68
De la New York la San Francisco	70
Mă bucur că am vorbit	71
O să citesc și o să-ți scriu	72
Mă citez citându-te	74
You are running out of Romanian paper	75
Parcă ai înregistrat convorbirile	76
Îți dau titluri câte vrei.....	78
Pictor Romano și Popa Soare.....	79
Nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău.....	80
Eu sunt încet tu te grăbești.....	82
Nu sunt bine	83
Apucă-te să scrii în englezește.....	84
Te citesc.....	86
Ai și căpătat accent american	87
The Coast of Calvary.....	88

ȘAPTE

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

THE UNEXPECTED

Întotdeauna te ia prin surprindere neașteptatul răbufnește cu putere
 ce uși ferestre să te apere vârste vin anotimpurile funeste
 de astăzi ieri nu mai este alergi la întrecere cu propriul trup
 astup țeava pistolului care dă startul amân asfaltul lunecând sub tălpi
 tulbur oglinzile să nu văd riduri cad frunzele pomului mereu verde
 timpul câștigă timpul pierde cine crede că va fi mereu început
 abia te-am văzut ai dispărut m-am pierdut mă regăsesc încercănată
 nu sunt vinovată secunde au viteza lor nimic nu ne trece ușor
 fiecare zi luată în parte pare apă netulburată de goana către sfârșit
 totuși alerg mereu alerg gâfâit dau toate imaginile înapoi
 așteaptă roi amintiri înainte se deschide veșnicia părinte
 mă odihnesc în gând dacă nu mi-aș simți inima numărând clipă cu clipă
 abia se înfiripă un refugiu îl ia vârtoarea se insinuează schimbarea
 de mână cum eram cândva cel mai mic gest de afecțiune poate impresiona
 n-are aface că scăpăm din coșmar doar pe cauțiune vine o sentință
 totul devine treptat cu neputință 1 2 3 probă de microfon mă auzi
 surzi irosim luni de goană unde e cavalerul fără frică ori prihană
 mânjiți suntem de singurătate nimic pe lume n-o poate curăța
 nici n-am vrea sunt castel pe nisip în Spania pe altă planetă
 ești chip cu linii de forță tragi de manetă te proiectezi pe orbită
 vine peste amândoi tăvălug secunda nestăvilită ne fură vorba din gură
 alunec mereu mai aproape de nu vreau să văd leagă-mă la ochi
 pășesc pe amintiri amânate simți cum suflă vârsta din spate
 m-ai învelit în haină mi-erai gândurile lac de sudoare
 rămâne oare pe vecie daul în mine nerostit steaua lui David
 de data asta brace up for the unexpected

FACEM O ÎNCERCARE

În întunericul sălii de proiecție stai lângă mine mai știi câți ani ai
 suntem în bănci lecție cu diapozitive despre Suedia
 locuri neutre unde n-am fost nu știu dacă am să ajung
 geografia noastră e un lung coșmar cu granițe închise interzise
 abia ai venit de la Londra dar nu am de unde să știu
 orașul meu preferat nu mi-ai spus-o mult mai târziu
 sunt foarte la început dar habar n-ai ce bine te cunosc
 a trecut un an cu mici apropieri de tine incertitudine
 surâsuri priviri încrucișate nehotărâri ezitări detectate
 zvonuri îndoieli mici bucurii lungi răceli deodată astă seară
 îmi zboară gândurile cerc în jurul tău cum șezi aproape
 timiditatea mea începe să-și sape cărare către ochii tăi fugari
 apari dispari mi-e peste puțină să aflu la ce gândești
 silabisesc cine ești cu sânguință ai aerul tău de vagă făgăduință
 moment pe care n-am să-l deslușesc niciodată cine să-mi spună
 în ființa mea e furtună de întrebări ploaie torențială de neștiință
 ești departe mi-e ciudă pe mine poveștile cu everafter sunt deșarte
 foarte sigur vrei altfel decât vreau amărăciune te beau
 nu te apropii nici destul nici deloc pentru mine nu mai e doar joc
 nu mă pot împiedica să încerc să ghicesc nepriceperile se înmulțesc
 adaști aici dar te ascunzi în lumea ta pe care scrie tremurat da
 îți fac în fiecare clipă o radiografie nu pierd nici una din minte
 ești întreg formă fumurie cu răsuflare fierbinte greu ghicită
 dacă ai fi știut cum ne înghite vremea neostoită ce ai fi făcut
 e târziu acum ne gândim amândoi la alt fel de plecare
 mai întreabă-mă totuși ca atunci Facem o încercare

IDEALUL PE CARE ÎL AM PERMANENT ÎN MINTE

S-a golit sala de curs amfiteatrul Eminescu am rămas la catedră
 câți ani s-au scurs de când stăteam în bancă îmi amintesc perfect o seară
 ca azi tot aproape de vară ba chiar se întâmplă acum sub ochii mei 1 2 3
 cerc studențesc conferință oarecare sală plină lumină palidă rumoare
 intri întârziat nu mai e loc te îndrepti către banca ei cine e ea
 te așezi foarte alături pe același scaun știu precis ce repede ai decis
 vii după treizeci de ani spui n-a însemnat nimic nici nu i-aș fi răspuns
 trecut prezent de nepătruns moment permanent viu te văd prea clar
 e târziu nu aștept să te așezi lângă mine te cunosc mult prea bine
 umpli încăperea cu un aer de știu și eu vreau nu vreau fug mereu
 nu iese fum fără foc ai ales la noroc te-am judecat te-ai depărtat
 I hate to say I told you so destulă lume m-a avertizat nu încăpățânat
 tot ce voiam era să mă alegi privești complice fumegi nu vreau să văd
 simt gustul searbăd de greșesc nu mă vezi nu mă știi nu iubesc
 cum poate imaginea ta să supraviețuiască trei decenii în bancă
 încă nemișcată lângă alt trup întâmplată atunci e acum nu se șterge
 înapoi sensibilitatea mea dă de ce nu se poate ești lângă mine în rate
 nu s-a schimbat nimic rămâi unde erai trag anii cu câți cai putere
 e întindere de o viață de om între noi n-o să mai fim goi de ce era
 alegerea ta încă mă urmărește doar în tristețea mea trăiește
 erai mult puțin începutul meu prea plin de așteptări câte dări
 câte vămi am trecut lungă vreme am zăcut de ce plătesc visele
 cu înțelegerea dintr-o seară că ieri coboară scară către nicăieri
 ajung în azi cu un gol interior ulcior găurit cât am turnat tot e sec
 mereu flămând oricât aş hrăni cu cuvinte
 idealul pe care îl am permanent în minte

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

PARCĂ AI FI DISPĂRUT ÎN NEANT

Seară de iunie am examen curând ne-au adus la Snagov
 grup de studenți nu ne dă prin gând ce căutăm apusul e mov pe lac
 ne-au împins în autobuz o oră și vă întoarceți știau bine ce fac
 conferință cu străini muzică înțeleg în sfârșit ne-au păcălit
 studenți la engleză să le țină de urât rămânem aici cine știe cât
 sunt stânjenită umilită e întuneric apăsător coșmar alb negru cu cer color
 te zăresc într-o străfulgerare la doi pași de mine neașteptatul doare
 ce curcubeu de sentimente peste capul meu lasă amprente în privirile tale
 mi-ai ieșit în cale Nu mă așteptam să te văd aici eu nici atât nici nici
 nu vreau decât să te privesc să fac ce spui gesturile fug haihui
 nu mai sunt în sesiune harnică rațională cădem la învoială
 mă iei cu tine uit de mine vezi mănăstirea de pe celălalt mal
 ce bal de bucurie spaime neînțelegerea mea învață să te îngaime
 nu mă culc lângă tine în iarbă te ridici descumpănit neastâmpăr negrăit
 ne așezăm alături pe bancă în beznă e rece îmi pui haina pe spate
 mă străbate căldura ta prin ea primul meu sărut cât de mult aș vrea
 Dacă mă îndrăgostesc de tine mai bine spuneam deschis te iubesc
 taci greu Nu vreau să te fac tristă mirare gândirea se deapănă există
 îmi ții fața în palme lipită de tine clipele se înșiră ascuțite calme
 aș vrea să te întreb de ce eu de ce nu mai demult îți ascult inima bătând
 ești mut arzi în ochii tăi e tot ce așteptam sunt măruț ești Adam
 puteam să fiu eu Eva nu m-am priceput în stângăcia primului sărut
 ar fi de ajuns să-mi spui iubesc ca să uit tot să nu mă mai feresc
 dai înapoi deși mă strângi în brațe aș vrea să strig ai vrea să plângi
 între noi pustiu mă săruți nu vorbești verba volant
 mai stai parcă ai fi dispărut în neant

FERICIREA PE CARE NU O MERITAM

M-ai dus în odaia ta de hotel ca să-mi dai o jachetă
 chiar deschizi ușa dulapului îmi arăți că mă înșel ce să vrei altceva
 picură o chiuvetă pătura de pe pat e trântită la întâmplare
 îmi sare în ochi un colț boțit de cearșaf câteva fire de păr
 număr în minte zvonurile pe care le-am auzit ești vestit
 cine sunt cine ești x te iubesc y ghici care pe care te plictisesc
 nu iubești ești am ratat șansa la comunicare te-ai închis
 tot restul vieții o să vreau să strig bis acestei scene stânjenitoare
 s-o transform în ceva care să te schimbe să ne plimbe linia vieții altfel
 uită-te bine în palmă ce am greșit ce se întâmpla dacă m-aș fi oprit
 intram în rând cu cele fără importanță cu cine m-ai fi pus în balanță
 ce deschideam pentru care din noi avea gândul genunchii moi de încordare
 gol disperat ratat de ce n-am putut face altcumva ce ai simțit
 îndepărtarea ta mi-a tăiat răsuflarea am întrezărit drumul barat
 te-ai resemnat cu ideea că nu exist m-ai disecat rapid medic legist
 ai înțeles cauza m-ai lăsat în pace m-a înghițit uitarea ta care tace
 vii peste câte vârste nu-ți amintești ne zbatem pești pe uscat
 cum era dacă am obosit să fabulez în gol lăsăm existența să facă un ocol
 abia azi ne-am cunoscut oferă-mi șansa unui alt început nu amâna
 eu sunt alta nici tu nu mai ești tu 1 2 3 ne pierdem ne găsim cum vrei
 întoarce odaia de la Snagov dăm foaia vechiului ceaslov trăit
 a albit așteptarea necredința nestatornică pleacă vine ca marea
 ușor de zis ai să mă ierți am greșit ce dacă intrăm în alt vis
 ai partea ta de vină nu m-ai descoperit nu te-ai dumirit ce căutam
 te trezești uneori că-ți fug ochii în tren fără țință pe geam
 cum spuneai după fericirea pe care nu o meritam

AI DAT TOTUL PESTE CAP

La câte știi iute gândești inevitabil faci literatură când vorbești
 am început cu tine sfârșesc am vraf de pagini răgaz să-mi amintesc
 s-a făcut târziu miezul nopții pe lacul Snagov plutesc stafiile hoții vieții
 m-ai lăsat deoparte cu jacheta ta cenușie greu cred că sunt vie
 am un căluș în gură lecția a fost dură ai ochii plini de străini
 dansezi cum ai dansat cu mine vreau să plec nimeni cunoscut
 mi-e sufletul de plumb m-am pierdut m-am înșelat nu m-ai văzut
 vii iar mă duci la o mașină du-te cu ei îți întind jacheta o iei
 habar n-am cu cine mă trimiți te uiți în urma mea te privesc fix pe geam
 nu știu de unde vii unde te duci cum trăiești de ce mă urmărești
 nu înțeleg o iotă din ce se petrece la ce mă pricep decât să iau zece
 examene note ce încerci să mă înveți te încumeți să faci cu mâna
 nu simți cât sunt de uluită încremenită în nu știu ce să vreau
 stau cu ochii în ochii tăi până te înghite drumul sfâșiere
 fumul neființei pe lac dintre noi piere readuc ce a fost
 brațele adăpost fulgerătoarea apropiere picură fizic stranie putere
 îmi cresc aripi adevărate le desfac umflate nu viteză e zbor
 încă nu simt că mi-e dor nu m-am dezmeticit tăcerea ta m-a amuțit
 plutesc pe suflet covorul vrăjit sunt nicăieri alta te repet
 aștept tot universul să-mi crească în piele te cutreier din stele în stele
 erai tu eu e doar un început acum îți spun am crezut
 cu fruntea lipită de geam aș vrea ca noaptea să nu se sfârșească
 nu-mi pot opri zborul să se rotească vârtej evadat din timpul gâtlej
 nimic n-o să se încheie niciodată m-ai găsit sunt însemnată
 am fosforul tău de muțenie pe trup strălucesc din te iubesc nu scap
 abia peste vârste îmi spui Ai dat totul peste cap

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

NU A FOST DECÂT UN VIS

Mă așteptai în stație am coborât la doi pași de biserica anglicană
 trecuse o lună de când nu ne-am văzut vacanță seară vară
 nu mai intrasem în Grădina Icoanei pe nume nu-ți spuseseam încă
 se așterne peste amintire întunecare adâncă vorbeai nu auzeam eram
 spunea lucruri a căror importanță acum o înțeleg
 ce așteptai de la mine ce te făcea întreg și puteam eu să-ți dau
 dacă te mai vedeam o singură dată nu mai plecam tu crezi
 te-am chemat fiindcă am avut senzația că n-o să te mai văd niciodată
 într-adevăr în viața asta n-o să mă mai vezi câteodată doar visezi
 ai pomenit de tatăl tău nu am simțit cât însemnase pentru tine
 puține cuvinte puteam descifra plutea banca se pierdea grădina
 treceau sunetele străine era destul să mă atingi ca să fiu fum
 erai cu mine nu mai exista acum trăiam viitorul când tocmai fugea
 ce n-aș da să știu ce alerga în mintea ta alături mie
 corabie pentru Ulise construiai mă sărutai gata de îmbarcare
 pare literatură dar e mai mult you run away sometimes
 ai încercat să mă ajungi nu ți-am spus stay era firesc
 te-am lăsat să mă cauți singur nu izbuteam să te ghicesc
 plutea în minte abur urcat din căldura trupului
 nu puteam să pătrund ce spui fugeau literele care încotro
 eram acolo departe mă voiam lipită de tine până la moarte
 mă îmbrățișai împovărat de ce știai că vine cu vremea trece
 mă ascundeam în noutatea apropierii nebănuind sfârșitul verii
 înregistram magnetofon uitat ce-ți ascundea sufletul viu crestat
 te-ai străduit pe când nu te înțelegeam să fii deschis
 a trecut timpul nu a fost decât un vis

DESTINULUI MEU OARE

Pe strada Plantelor fără să știu ce caut
 o fereastră deschisă cântă cineva la flaut nici nu pot spune că e dor
 care e strada casa sentiment de neființă nimicitor ești dincolo
 ascund o absență fost viitor Pictor Romano oricare geam putea fi
 e încă zi pășesc la întâmplare fiecare zid altă culoare bănuiesc aici era
 o odaie cu cărți praf încuiată lăsată pradă singurătății cine știe
 nu mi-a rămas decât un petec de hârtie numele meu scris de el
 cum așteptam să fie altfel iau lucrurile cum sunt ce să simt
 înghesui tot într-un punct mărunț învăț să mă mint n-a fost nimic
 dacă pe plic ar fi scris altcineva ultimul fir de dovadă nu mai exista
 cu cine e pe cine iubește nu e treaba mea nădăjduiesc proteste
 s-a strecurat în fiecare amănunt îl trag după mine când respir când sunt
 ce ar fi putut să fie scurtă bucurie străpungătoare greu de crezut
 m-am înșelat m-a ignorat mi-am vândut sufletul cui nimănui
 înăbuș greu ce apucase să crească să mă năpădească
 nu mi-a cerut-o nu m-a căutat disperat l-am așteptat
 început retezat crește altă tulpină întârzii încurcată în rădăcină
 clanța pe care mi-a mângâiat mâna în trecere pe culoar speranța
 vrăjitorie de doi bani mă înăbuș între tot și nimic basmul iubirii îl stric
 îmbătrânesc într-o oră cât alții în ani stay tuned to my life
 some kill it with a knife mai sunt alte povești de trăit am să uit
 cerul neîntâmpat nu l-am uitat n-am mai zburat înalt de atunci
 nici nu ți-a dat prin minte vreodată că ai putea să mă ajungi să mă cauți
 sau îți aduci arar aminte citești Biblia la soare
 porți Piatra Destinului meu oare

DACĂ CITESC PREA REPEDE DEVIN IMPONDERABIL

E vremea să dau în lături amintirea îți înfrunt în oglindă privirea
 ești așteptările din care sunt făcută cărare către lumea neîncepută
 ființă străină de noapte legată de mine prin șapte mări țări
 acum când îți scriu e furtună desferecată de vară plouă cu seară
 penumbră cum îți place ție să fie fulgere frunze însetate apă vie
 mi-e gândul mahmur după beție de scrisori nu mă îndur să tac
 te presimt în negrul oglinzii opac fă-mi cu mâna luminează cu ochii
 vechii tăi prieteni te văd când vor băjbâi către tine leoarcă de dor
 ce lungă absență clară tăcere până acolo n-au ochii vedere
 am ieșit singură pe strada pustie cu gândul la tine fără hârtie
 înaintez te văd ca în fotografie te apropii nefiind nevorbind te prind
 se prăbușesc copaci bătrâni sub vânt tună în loc de primul cuvânt
 nu te întreb cum ai venit în cartier ai ascuns limbajul
 șiroaie de ploaie apa nu ne atinge mirajul gândului se prelinge
 încotro pornim nu știi ai ajuns oriunde numai să nu ne oprim
 dăm colțul intrăm în altă țară călătorim împreună prima oară
 nu vreau să plec nu vrei să rămâi lăsăm apropierea fără căpătâi
 se deschide în oglindă cale fumurie cheamă aburindă de cine știe
 pășim în gol privirea atrage duhul oglinzii o să ne roage să nu rătăcim
 alunecăm în imagine câte fapte șapte a șaptea patruzeci și șapte
 n-o să regăsim drumul înapoi dacă nu ne desprindem din șuvoi
 ai grijă când te bărbierești să nu mă tai de fața mea dai
 mă cercetezi din ochii mei 1 2 3 las privirea în jos fără folos
 nu mă ierți you are too nice experți în dorințe nespuse
 aduse în priviri literele nu oglindesc nimic ireparabil
 dai înapoi clipești Dacă citesc prea repede devin imponderabil

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

TRECUTUL NE-A JUCAT MULTE FARSE

Barca pe lac n-a fost ideea cea mai bună prin noi începe soarele să apună
 vâslești nu vâslești plutim pe lacul Snagov am ajuns la mal de ostrov
 nu-ți amintești seara care mi-a fost răscruce nu te cred oriunde m-ai duce
 ședem față în față fără să ne mișcăm la cel mai mic gest ne clătinăm
 vrei să dovedești că poți întoarce ce a fost nu spun n-are rost
 povestești tac câte ierburi în lac percepțiile noastre chiar au fost diferite
 ți-s brațele obosite de vâslit m-am odihnit treizeci de ani în amintire
 mi-am venit destul în fire cât să nu cer să deslușești ce era Ulise Homer
 leagă-te de catarg fă tu literatură eu am un chef nebun să tac din gură
 întrebările nu duc nicăieri avem între noi atâtea îndepărtări grăniceri
 clipocește apa în lemn dacă noi de atunci mai suntem o să vie un semn
 îmi întinzi mâinile le strâng pe amândouă vrei o întunecare nouă
 demonstrezi că nu ne-am schimbat cred erai și atunci mirat
 m-ai îmbrățișat m-ai uitat twice bitten thrice shy adaptat
 acum taci tu încruntat de ce m-ai chemat numai te-am așteptat
 așa cum durează mănăstirea pe ostrov vino îți recreez momentul Snagov
 coboară din barcă întinde-te în iarbă lasă-l pe foarte acum să ne soarbă
 între ieri și mâine avem de ales dăruiește-mi impulsul acestui moment neînțeleș
 nu sunt ce eram nu ești în ce vorbești te-ai temut de întorsături nefirești
 poți fi sigur că pe când mă mângâi nu te duce gândul la altcineva mai întâi
 mă fabrici mă imaginezi înțelegi sunt aici pentru tine cine mă crezi
 singură apropierea neîntâmpnată acum ani și ani înseninează tăcerea
 îți ating ochii îmblânzită îmbrățișarea mea e lungă vină ispășită
 cum ar fi fost dacă era atunci cum ai fi vrut sfârșit început
 mă netezesc mâinile tale din ieri abia întoarce
 aș vrea să uit trecutul ne-a jucat multe farse

WHY THE WASTE

Conduci nervos cu amândouă mâinile pe volan fug mașinile pe șosea
 locurile erau altfel în copilăria ta nici hotelul nu mai e cum era
 Snagovul întreg s-a schimbat la față de când ai stat aici acum o viață
 ții morțiș să urci exact în odaia unde te-am urmat mai demult
 parchezi mașina de închiriat mă apuci strâns de mână ca un adult un copil
 trup invizibil de cândva se așterne peste nerăbdarea ta încăpățânată
 clădirea e totuși cea de altădată nici gând să povestești ce-ți amintești
 hotărât să rescrii mintea mea încui ușa dai pătura la o parte absorbit
 surâsul meu te urmărește ciobit chiar crezi că schimbi ceva întorcând clipa
 întru în joc ce noroc ai că sunt ascultătoare refuzi să auzi vârsta doare
 vrei să strivești amintirile prea coapte în creierul meu șapte cercuri
 le știrbești cu foarfeca închipuirii pe toate șapte a șaptea patruzeci și șapte
 luni exact ziua când ai vrut să vii știi să călătorești înapoi în uitare
 mă apuci de umeri îmi afli ochii plini de mirare rețrăim involuntar stângăcia
 bucuria se lasă așteptată nu cred că începutul vine încă o dată
 mă strecor lângă tine dacă mă cuprinzi evadăm din suntem oglinzi
 vedem totul pe dos data filozofică a morții cu capul în jos
 în cele șapte cercuri amintirea îngrădește veșnic neîncercată iubirea
 deschidem azi timpul adevărat un ochi ți-e curat altul pătat de jale
 câte pierderi ne stau în cale am adunat destulă așteptare gonim
 nu de vârstă trebuie să ne ferim de noi cum am fost doi
 sufletul împovărat se arcuiește străin încercarea de azi singur tain
 mă strângi înfometat de certitudinea că nu ai ratat te îmbrățișez
 mă pricep ca tine nimeni altul să visez rămân indiferent ce ar urma
 mă încercui tandru trist nu primi crucea cu Crist sleit our taste of haste
 ne-am găsit unul într-un sfârșit why the waste

MARINARUL DIN PREA FRUMOASA POVESTE

Europeni necunoscuți adunați de colocviul Joyce c'était des poussières
 ești priceput în vorbe fier au pomenit numele tău înainte să-i disprețuiești
 călătorești în mintea mea cu viteza luminii îți pierdusem urma printre linii
 nu știam unde mă dădusem bătută erai neutru marea necunoscută
 ciudată coincidența nume românesc Ulysses îți punctau absența
 indiferența lor era de înțeles condescendenți nu le dădea curiozitatea ghes
 tu nu poți fi ca ei acești 1 2 3 patruzeci și șapte ochi îngăduitori zâmbete șoapte
 veniți din lumea lor făc scurtă escală într-o Românie patriarhală
 umilitor ascult întreb făc conversație într-un decor de așteptări pierdute
 n-ai venit n-a meritat n-ai putut chiar te-am găsit cum am crezut
 mărturisesc I had a crush on him bravăm când nu știm să mințim
 a fost a lot more than a crush mi-ar fi curs pașii pe alt făgaș
 ai năvălit brutal într-o realitate neîncăpătoare ai sfărâmat zăvoare
 țin în mână adresa nu știu ce să fac s-o las îmi vine de hac
 izolată în azi ce s-ar putea întâmpla dacă ți-aș scrie aș afla
 sunt oarbă când vreau să te văd n-am degete să scriu cine să fiu
 îți mai spune ceva numele meu mă trag sub carapace crustaceu ce sunt
 curaj mărunț cum să încep spunându-ți pe nume ai străbătut o lume
 pare curiozitate mă păcălesc am început deja să te pândesc hotărâsc
 peste o săptămână să vedem ce răspunde brusc înțeleg am ce ascunde
 mă îngrozesc puteai fi aici acum nu m-aș pricepe să rezum am ajuns
 răspuns privirilor tale întrebătoare n-am altă înfățișare
 nu întreba n-am să întreb pe nimeni cine este
 marinarul din prea frumoasa poveste

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

A SUNNY PLACE FOR SHADY PEOPLE

După luni de nehotărâre plicul cu adresa ta e încă pe birou
 te uiți încrunțat ecou al gândurilor mele târziu infidele
 luna noastră noiembrie între azi și ziua când ți-am scris prăpastie
 de ce ai așteptat atât mie mi se părea că m-am grăbit m-ai dojenit
 a fost o glumă presupun acum nu auzi orice aș vrea să spun
 îndoială aștern literele pe coală aș vrea să știu cui scriu greșesc
 suntem aproape dincolo de așteptare tot încolțesc emoții vii
 stai de partea cealaltă a biroului scrii cu litere hotărâte
 douăzeci de ani mi-am dictat scrisorile secretarelor file trecute
 m-am dus să-i mulțumesc personal închipuie-te pe un cal alb descinzând
 scrisoare importantă uită-te bine la mine o scriu surâzând
 telefonează-mi de îndată te rechem ai telefonul lângă mâna dreaptă
 ce vrem de fapt îți scriu prima dată în viață schimbarea la față
 stau singur pe malul mării și scriu cu fiecare pagină aflui te știu
 deblocăm Freudian vorbă cu vorbă ne întretăiem paralelă pe meridian
 nu simți că ai o cocoasă pe suflet preget s-o ating am una la fel
 am adunat cu zel sunet cu sunet rondel îmbătrânit recitit
 dacă nu scriu nu știu să fiu tăceai filozof rămâneai s-a dus
 mă întreb o fi rămas ceva nespus dintre mărturisirile decente
 aparent inocente scrisorile dintâi duc inevitabil la finalul rămâi
 în spatele storurilor trase citești sentimentul Biblie cu colțuri roase
 înțelegi mai mult decât spun adun ce a fost alegi cu tâlc aprinzi
 taci mâlț cuprinzi în ochi ploaie deasă cu orașe acasă te-ai rătăcit
 soare răcit urcă peste capetele noastre îi simți cum aruncă cu pietre în noi
 scrie-mi o pagină pe zi cei mulți goi de iubire urlă nu
 a sunny place for shady people acolo ești tu

MY FINNEGANS-WAKE MIND

Răsucești scrisoarea în mână timbru de România amâni furia instinctivă
 te uiți la expeditor se ridică de pe amintire un stor asociezi adresa liceul
 policlinica inițialele jocuri de semne vremuri nedemne să fie evocate
 ceva răzbate din plic îl dezlipești febril brusc ai degete ochi de copil
 câte capitole are o viață de om te pui în mișcare atom cu atom citești
 câteva rânduri care nu spun mai nimic ridic un colț de hârtie te privesc
 în vremea din urmă am învățat să îmbătrânesc tu ce mai predai
 te caut tocmai fiindcă nu speram să te găsesc stai pe gânduri
 e clipa să citesc printre rânduri fiecare frază are un semn de exclamare
 ce stângăcie uluitoare în cuvintele tale întotdeauna atât de puține
 până să ajungă plicul tău la mine m-am instalat turcește pe covor
 te măsoar din cap până-n picioare imagine trecătoare mă prinzi din zbor
 se răsucește ceva în mintea ta nu mă căuta nu vreau să mă găsești
 pășești la un fir lumină distanță recitești pagina restanță întârziată
 prelată de spaime s-a așternut pe carcasa sensibilității ruginite
 respirăm pulbere de clipe nimicite sunt ce erai ești ce eram mai avem
 suntem suprapuși ne separă o viață ne unește o despărțire amânată
 păpuși de plumb dezgropate de lopată arheologul timp muncește
 sublimul Yorick craniul iubește muțește viii mai pot comunica telefonic
 o voce pe fir un plic în cutie închipuiri în mințile noastre o mie trick or treat
 meet me everafter te invit la plimbare în universul meu de I wish
 nu ne dăm încă învinși a venit clipa să trăim deodată cu ochii deschiși
 scrie vorbește văd ce vezi în noaptea mea visezi amurgul tău mă adoarme
 las să se sfarme trezia de maluri duhul din sticlă scapă în valuri
 ne ținutuește față în față ne răsplătește cu încă o viață time to find
 amână priveghiul care scormonește your Finnegans-wake mind

SĂ NU FIU TULBURAT DE NIMIC PE LUME

Aș vrea să-ți pot spune Crăciunul viitor o să fiu la Berkeley
 cum o să mă găsești dacă nu știi că plec ce miracol să ne adune
 o să citesc o să scriu o să cunosc oameni teama de nou o înec
 altfel sperasem de Crăciunul trecut dar tu nu mai semeni cu tine
 stau singură cu stiloul în mână e noapte plouă grădinile sunt pline cu apă
 ies melcii exasperant de înceți ne-am retras în cochilii prea degrabă
 încerci să mă înveți că nu ne-a rămas mare lucru de ales
 mereu mai greu mă pornesc într-acolo în gând te simt ezitând
 stau de vorbă cu mine aș vrea să te aștept depărtarea ne ține piept
 mi se întâmplă multe în absența ta ți-aș povesti de-a fir a păr dacă aș putea
 trăiesc și tac între străini m-aș fi apropiat n-a fost să fie
 îți tai o felie de timp o ungi cu îngândurare n-ai chef de mâncare
 în fiecare picur de ploaie curge un nor până rămâne cerul gol
 ascultai cândva radio Londra pe românește istoria se primenește
 plouă cu anii tăi petrecuți în țară plouă peste viața lăsată afară
 te duce torentul te îndepărtezi plutești peste livezi cu meri scuturați
 suntem frați de singurătate în ușa noastră mereu mai închisă cine bate
 se adună mintea melc a bucurie strânge idei în poleială de euforie
 e un regal să gândești în fața unei cești aburinde de filozofie
 dispar în jur un nume azi mâine altul nu vrem să facem saltul
 abur de împăcare ne ține mulțumiți în picioare fugim trăim
 ne bucurăm de fiecare moment indiferent că aduce ce vrem ori nimic
 nădejdea inamic e nor destrămat a plouat peste viața cearșaf de afară
 ploaie cu gheață de toamnă amară o aduc înăuntru să se usuce
 o să putem dormi pe ea până-ntr-o zi anume
 când n-o să mai fim tulburați de nimic pe lume

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

MINTEA MEA DE VIZIONAR

Aeroport occidental forfotă înstrăinare cale lungă zburăm peste zare
 mă privești cu inima strânsă ți-e teamă că mă descoperi cu fața plânsă
 dincolo de drum adevărat încercarea târziu ne-am alăturat decolarea
 te simt străin aş fugi îndărăt cum o să ne împăcăm hăt departe
 parcă am pleca pe Marte nu doar peste ocean astronauti pe un an
 îmi iau inima-n dinți îți vorbesc mă bâlbâi îți rătăcesc ochii ce simți
 surâzi absent ce mare lucru o călătorie gânduri accident în minte o mie
 știi să-mi fii aproape poți dispărea nicăieri mă trezesc prăbușită în ieri
 n-am îmbătrânit împreună ne regăsim când așteptarea s-a resemnat să apună
 nu ierți nici un minut pierdut ce cursă nebună în celulele tale
 luptă disperată cu coif zale nu țin pasul te urmez cu prudență
 spaima nesfârșită de indiferență te silește să încetinești calvarul
 mă sfredelești cari pe umăr amarul de ce nu împărțim greutatea
 aici crucea acolo cetatea între ele avionul așteaptă singură treaptă
 mă iei de mână ești cu mine are să fie totul bine încep să am umor
 mă împingi ușor pe scaunul de la geam chiar plecăm întreb ce credeam
 fereastra mea spre lume ești tu când mă atingi văd filme în culori
 flăcări în ochii mei nu le stingi dacă ne-am face aviatori de sentiment
 am zbura permanent în iubire fără oprire rută radar orar
 doar noi pierduți în infinit fără întoarcere fără sfârșit fără țel
 cel care șoptește în mintea ta beware nu mai are deloc putere
 cred în tine rîd eliberată căutam un tată am găsit un îndrăgostit
 se amestecă vârstele noastre scăpăm din timp prin hublouri albastre
 ține-mă bine de mână plutim spre împreună cât o să mai fie
 nici o plecare vie nu e niciodată în zadar
 cât timp ne însoțește mintea ta de vizionar

DO I DARE WAIT UNTIL TOMORROW

Ai întins aşteptarea coardă l-ai împins pe curând să se piardă
 m-am spulberat m-am adunat fir cu fir regândit am mai îmbătrânit
 întinzi mâna să fim prieteni asta aş fi vrut de la bun început
 pădure albă de mesteceni vin frazele tale te uiți în rafale
 mă măsoari cu distanța unui străin ne spunem multe dar puțin
 nu am resentimente nu-ți explic știam demult ce înseamnă nimic
 sunt calmă privești insistent îți trece curent prin palmă spune ceva
 citesc un da în ochii tăi din catifea întreb fleacuri răspunzi atent
 descrii pe larg flutură răbdarea pânză albă de pace prinsă de catarg
 sâmbure de îndoială în miez de sensibilitate ai avut ai acum dreptate
 urmez exact cărarea pe care o croiești sunt binevenite orice vești
 te încrunți judeci ceva nespus sunt între noi munți un soare apus
 oricât de neutru am conversa mă inundă tinerețea n-o pot uita
 ești parte din ea ai trecere liberă amintirea e zid ești iederă
 fiecare rid e o poveste ne schițăm fețele fără să prindem de veste
 știi despre mine mai mult decât spui nu arăți nu te poți vinde oricui
 ce am în minte nu are importanță ții ușa închisă mâna pe clanță
 sau mă înșel nu ai venit pregătit să pornești un măcel de uitare
 întrebare surâzătoare nu ai răspuns taci abătut apăsător ascuns
 simt că ai vrea să fac eu primul pas m-ai lăsat fără glas
 n-am nici o putere să te schimb nu îngădui nimănui să te spulbere
 ai un nimb nedumerit nu se potrivește ce așteptai cu ce ai găsit
 nu pricepi de ce nu am țepi orgoliul meu e mai subtil te ocolește
 socotești pe degete băbește o dată de două ori te trec fiori
 te întreb deschis how often do you come do you go
 vrei să vorbești dar Do I dare wait until tomorrow

I THOUGHT FOR THE REST OF THE DAY

E frig la Sibiu pornim spre Păltiniș te regândesc cu teamă pe furiș
 acolo a trăit a fost îngropat aveți același nume nu știu ce v-a legat
 fiecare zi aduce ceva neașteptat te bucuri de viață fără șovăială
 nu te îneci nici un moment în plictiseală cuptor cu foc continuu de idei
 1 2 3 7 nici nu știu când s-a lăsat noapte ne-am întors la hotel zgribuliți
 lipiți de geam ne uităm ploaie de vară verdele viu al dealurilor înfioară
 e prima oară că vin aici mă sperie călătoria bați lumea fără piedici
 credeam că o să fiu acasă cu tine oriunde surâsul din suflet trist se ascunde
 atâtea vârste ne-au despărțit cum să cred că un simplu Sibiu ne-a unit
 mi-ai povestit întâmplări nespuse nimănui s-au deschis petale ochii tăi căprui
 îmi las vreme să înțeleg să se învârtă cu încetinitorul pământul întreg
 suflă un crivăț de ani din spate ne învăluie bucuria doar pe jumătate
 restul rămâne înghețat irosit să piară din limbă vorba sfârșit
 deschizi televizorul mă tragi alături în fotoliu nu merge sonorul oftezi
 lespezi de stâncă zidurile peste noi n-am găsit niciodată trifoi cu patru foi de noroc
 râzi nici n-ai căutat pentru fiecare despicare ai luptat până la soroc stai cu mine
 îmi spui la ureche rugăciuni creștine our father ave maria thy will be done
 un an e lung dacă știm să-l trăim te încercui în brațe mă aduni
 m-ai lăsat mult în urmă te-ai întors mă iei număr cu tine 1 2 3
 poate 7 revenirile mi-au ajuns neliniștea nu-și află în numărătoare răspuns
 de o mie și una de ori dacă te-ai trezi în orice pat din ochi m-ai găsi
 îți ascult cu urechea ciulită sufletul murmurând cânt de liniște blând
 ne înțelegem fără să spunem un cuvânt mângâi cu degetele ce ai în minte
 pe pipăite descopăr ce aștepti ce cauți ce vrei
 vino I thought for the rest of the day

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

PRIMA MEA DISCUȚIE SERIOASĂ CU MINE

E gol Cișmigiul în zori mă măsoară de parcă abia ne-am întâlnit
 de ce am venit așa devreme abia răsare soarele umbli neliniștit
 ce-ți amintește parcul cu pomii bătrâni apa măloasă din fântâni
 purpura răsăritului te învăluie curiozitatea stăruie să te ghicească
 ce veche întâmplare luminează te aduce aici ființele trecute fug furnici
 câți ani aveai cine era o iubeai mulți se ascund în tine aștept
 te oprești în loc mă privești drept în ochi nici țiipenie de jur împrejur
 mă învelești abur nu mă desprind îți văd gândurile plutind aurii
 câte secunde atâtea bucurii sperii de la fiecare clipă neștearsă
 varsă zodia ta peste mine întâmplări petrecute în cele patru zări
 îmi lași pe buze gustul fericirii de a exista fiecare zi e o stea
 cutreierăm un univers fără capăt vorba e țiipăt alb spre nicăieri
 inutile istorii încăperi stau sufletele să ne zboare fără străjeri
 ai evadat din ieri mă tragi din soare răsăritul nu are căutare
 începe un acum fără drum către altcândva ține-mă în preajma ta
 alunecarea în netimp e sângerie ca un ghimp de trandafir în carne vie
 la porțile neîntâmplării suflă îngerii din goarne să mai aștepte
 micile tale gesturi înțelepte mi-au dat o lecție de vecie simt tot
 sunt nefiind îmi scot din vine încetineala te prind seacă cerneala
 nu mai pot scrie ce ne-zi înfășoară alăturarea din fiecare seară
 vii ieri vii mâine doar neînțeleșuri din care zadarnic curg versuri
 tăcere răsărit neliniște adâncă sap în însingurarea ta stâncă
 m-ai început m-ai vândut a trecut am pierdut nu mă crede
 nu ne vede nimeni ascunși în frunziș slobode atingerile păienjeniș
 de unde te întorci încotro pribegesti străine
 ești prima mea discuție serioasă cu mine

ERA REAL NU VIS

Zăbovesc în apropierea ta nu mă certa e drept demult n-am fost la mormânt
 cruce petec de pământ tatăl tău tatăl meu nu-i simți cu noi mereu
 taci brutal răsuflarea hamal duce aerul încins în rărunchi te-ai desprins
 supărările tale mă lasă mută oricâte flori pui vremea nu-i împrumută
 nu vin cu anii la cimitir altfel plătesc absenței bir aprinzi lumânarea
 buruienile își trag din rădăcină culoarea răscolești firea dacă le smulgi
 ninge cu fulgi de plop amorțeala șiroiește potop privesc cu sufletul împietrită
 ești plită înroșită strecuri flăcări spre ziua de apoi vrei să ieșim din noi
 atâtea cruci unde ne duci întârzie plecarea din urmă norocul s-a zgârcit
 turmă de umbre în jurul nostru dans îndrăcit ne era dor de ele au venit
 dincolo sunt mai mulți ascunde-ți apăsarea în tristețea mea neputincioasă
 aducem un om tocmit la coasă tulpini retezate viețile furate
 bulgări de pământ răscoliți flori de o vară noi înșine aici pândești
 ne mai îngăduie ființa împreună ceasul de cumpănă încă nu sună
 te privesc întreg în costumul negru te aleg dintre întoarceri cea vie
 îți numeri morții cu îndărătnicie mă tem să te ating să te tulbur
 vine îndată vremea să te fur să fii prelungim rugăciunea zi cu zi
 te întorci către mine ieșim pe alei curg pașii 1 2 3 7 se lasă noapte
 o zi întreagă am petrecut cu ei a venit vremea să ne îngăduim în doi
 se cern alte ploii peste noi așteptare înfrigurată atingeri lucitoare
 răbufnește trupul ne ies bătaile sângelui în întâmpinare
 s-a înserat peste oraș spui sunt laș dar trăim e bine
 palmele tale știu să aline căderea dincolo sunt toți ai noștri
 nu sunt monștri în gând când mergem spre casă adaști îmblânzit
 îmbrățișarea s-a statornicit zid spre tărâmul interzis
 n-am spaime oriunde aș fi fost cu tine era real nu vis

TRĂIM AMÂNDOI ATEMPORAL ȘI ASPAȚIAL

Ești iar străinul pribeag colindând neștiut meleag te gândesc
 scrisul e dar dumnezeiesc umple golul din închipuire cu iubire
 bine faci că taci n-aș ști să răspund demult trebuia să mă ascund
 am brăzdat de la un cap la altul amintirea am din tine privirea
 ochii străpungând cartea abia sosită indiferență seacă ispită
 pe bancă lângă mare poemele imagine se împărtășesc prind culoare
 albul se înroșește la soare pagina aprinsă de sânge orbește
 se zbat literele în versuri închisoare începi te-am rugat cu cuprinsul
 de aici înainte închipuirea izgonită învinsă sfinte cuvinte urcă la cer
 înțelegerea temnicher rămâne mută dă curiozitatea să se ascută
 pui ochelarii întunecați te fură valurile sparte citind te zbați
 aici acolo între pustie de la mine la tine castele pe hârtie
 locuiește-le din când în când în fiecare vorbă fereastră mă vând
 cumpără toate geamurile din lume nu lăsa marea în spume să le șteargă
 învelește în sticlă mintea largă vitralii de întâmplări tănuite
 doar ție deslușite semne de așteptare întrebare ce gândești
 vin zările peste noi grămadă chiar dacă ochii nu vor să vadă
 apa uscatul aerul se învârtesc pândite de misterul nefiresc
 prin fiecare ochi de geam încondeiat mă tragi să n-am odihnă
 urcă în odaie lasă storiile citește în tihnă clipele cu cât trec ne unesc
 pas cu pas străbatem ce a rămas până la ultimul punct neatins
 pe nesimțite m-ai prins sunt ceață fără trup cu visul pe față
 te cauți ești fum abia acum pornim împreună la drum
 nu citi lacom nu te grăbi mai lasă să fie și mâine o zi
 când ajungi la ultimul rând tu o să fie un eu imaterial
 o să trăim amândoi atemporal și aspațial

ALOVE

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

NU M-AM SCHIMBAT

Plouă cu așteptări
 ploaie de vară pe seară
 tropăie picurii în geam
 aștept ce nu am
 bucurie să fie mereu încă un mâine
 înflorește necunoscutul
 se prelungește trecutul
 mi-e mintea udă până-n prăsele
 plouă în închipuire cu stele
 atâtea lucruri minunate se pot întâmpla
 important e să știi aștepta
 trăiesc încet cu răbdare
 scriu între soare apune soare răsare
 secundele sunt încărcate cu lucruri de făcut
 fiecare zi ulcior înflorat de lut
 îl las în ploaie să adune
 întâmplări rele întâmplări bune
 s-a căscat cerul la mine în fereastră
 duhul tău duhul meu întunecarea noastră
 stau la taifas ce altceva ne-a rămas
 cu ce ar fi putut să fie
 oricât ar ploua n-o să mai vie
 nu te apropii nu te îndepărtez
 îmi lipsești adun timp să mă înorez
 plouă iar cu ce am așteptat
 mai spui nu mai spui Nu m-am schimbat

I LOVE THE SOUND OF YOUR VOICE

E noapte târziu sucesc stiloul în mână vreau și nu vreau să scriu
 nu pot adormi dacă nu pun pe hârtie golul de peste zi adie dezamăgirea
 privesc caleidoscopul în care e pisată cioburi iubirea ora trei
 nu am chei potrivite să descui singurătățile fură-i lui Cupidon săgețile
 ai lăsat în urmă dâră de nu vreau împotriva ar fi crunt să stau
 ce simt când mă gândesc la tine iliade odisei în ruine
 e chipul tău închipuirea mea e chiar adevărat până la urmă n-am aflat
 ești altul decât construiesc a venit vremea să mă dumiresc
 începe însingurarea a doua oară de data asta n-o să dispară
 sunt zilele pline n-am timp să lenevesc ascuns în sânge urmăresc
 dintre atâtea feluri de apropiere ai ales-o tocmai pe cea cu gust de fiere
 nu vreau să dorm cineva ne înfulecă timpul hai să stăm de vorbă
 să păcălim anotimpul din urmă cu șiretlicuri iscusite sună-mă
 n-o să ne atingem de vorbele oprite o pornim de la bun început
 nu ne-am cunoscut niciodată nu prea pot uita tot dintr-odată
 ia-mă încet dezamintire cu dezamintire n-aș vrea să te scot din fire
 taci mut neștiut nu m-ai lăsat să te trag în trecut bine ai făcut
 nu știu ce vine nici tu nu știi măcar să împărțim victoria că suntem vii
 te am în minte chiar dacă tu adevăratul ai fugit înainte
 nu mai simțim la un loc încăpățânarea încă pune paie pe foc
 sunt clipe goale când îmi pieri din cale ca și cum nu m-aș fi născut
 decât prăbușirea în nimic mai bine iau un plic rescriu prima scrisoare
 câte ocale de uitare ți-ai atârnat de mâini de picioare nu răspunzi
 te ascunzi în a patra dimensiune miezul de lumină al nopții apune
 dacă mă cauți mâine o să tăifăsuim alove despre Joyce
 orice spui I love the sound of your voice

CE SE VA ÎNTÂMPLA CU NOI DOI

Au înflorit oțetarii cu mirosul lor pătrunzător de copilărie trecută
era unul în curte la Hala Traian umbra ta mută a alunecat lângă el
îmi hoinăresc emoțiile fără țel m-aș opri lângă copac m-ai primi
mai înțelept ar fi să nu mă apropii umbră deasă de niciunde acasă înoptezi
mă strecor în ce vezi deslușesc depărtarea în valuri marea adâncuri înghețate
prin câte grădini suspendate ai trecut dacă cumva umbra ta s-a pierdut
fac drumul singură până în curtea poștei aștept să ajung cu tine
știu unde stai spunea odaia mea cu geamul spre stația de tramvai
iedera cu zorele pe gard petecul de grădină ochii tăi de negură ard
ce cauți în universul primilor mei douăzeci de ani neștiuți XX romani
ce-ar fi să ne întâlnim acum prima oară dantelă de întunecare ușoară
ai venit din viitor să expediezi o scrisoare neființă sub oțetarul în floare
parfumul lui înecăcios mă încântă lasă timbrele urcă scara din dos
ciment cenușiu brusc înotăm în imensul hol pustiu uite curtea prin geam
două umbre a ce vom fi nu suntem încă eram întâmplă-te în această clipă
fă risipă de sentimente îndrăgostește-te de tot fie și pentru X momente
privește-mă cu încetinitorul cunoaște-mă cum sunt oprește motorul soartă
poartă-ți tinerețea cu blândețea cuiva care știe că nimic nu se poate uita
îți iau plicul din buzunar sunt aici nu-l trimite în zadar atinge-mă
reazemă-te de irealul în care bântuim e unica noastră șansă să ne iubim
lumina ne ajunge când nu te aștepți mistui-o scrum cu ochii înțelepți
blândă lume înserată nu te poți ascunde inimile tale se arată
doar una e a mea dar nu pentru vecie sufletul te caută scrie
e trecător izul amar dulceag de oțetar grăbește-te să-ți fie dor
mă înspăimânt am umbra ta de pământ presată între foi
a mea nu e ce se va întâmpla cu noi doi

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

BUT THERE WAS NOTHING

Ave Maria mater Dei catedrala Sfântul Iosif magia credinței
singură în strană cu ochii închiși tu unul proscriși întârziată
vinovați de prigoană a clipelor ființei Dominus tecum de acum
capul în palme îți încredințez înălțările calme ora pro nobis crez
casa Tatălui n-am încetat să caut am viață încă pentru păcat
ai umblat lumea mare nu m-ai aflat roagă-te cândva ne ajungem
înfrângem peccatoribus suflet întoarce-te în alfabet mai aștept
botez cu cruce de sare pe frunte saltul din neam să-i încrunte
m-am născut în prăpastie urc an cu an te-am legat de liman
părintele Schubert jumătate de veac un sfert al tău trecem trac
benedictus ești crucea de care mă feresc cred tot așa cum iubesc
aici acolo ai mei una eu sfânta treime 1 2 3 tu departe cu ei
nu înțelegi de ce mă frământ gratia plena spulberată în vânt
pogromuri crucificări quo vadis deschizi închizi drumul către Paradis
ai Biblia în minte cuvintele sfinte vechi noi puhoi de îndoieli
pune alături cununa de spini ajută-mă să rămân între creștini
ecce homo dă de la tine paharul împarte cu mine veghea harul
încotro mă împingi te chem flacăra stingi iubirea apără în ora mortis
mă rog trează cum scriu în vis vibrează orga Te Deum ai decis
rămânem în eram n-am nici o nădejde să te rogi cu mine pentru ce vine
pro nobis am stele colorate sub pleoape deschide-te aproape
numai ție ti-aș putea mărturisi sfârșierea între noapte și zi
incertitudinea e averea mea sunt eu sunt ea cine mă vrea
crucea sau steaua în șase colțuri cui te dai pe ce juri
îngenunchează lângă mine în strană te ating
deschid ochii but there was nothing

NE ÎNȚELEGEM PRIN GÂND

Ghemuită în pat nu pot să adorm cu fiecare înserare distanță te transform
 nu te mai am în minte în orișice moment în noaptea nemișcată te cercetez atent
 s-a topit risipirea de bucurie descopăr nefericire cum e să ai mândrie
 stai strâns în cochilie s-a tăiat răsuflarea unită mi-e inima învelită
 din vreme în vreme simt încă mă chemi se lățește ora mileniu când geme
 trec burniță întâmplările film neregizat dau anii netrăiți pe un nu am uitat
 are căluș în gură trupul meu de lână pură mare amator de căldură mută
 înoptez cu ochii deschiși văd un zid dincolo de el tu indiferent torid
 aștept fără să vreau nu vreau ce aștept e mai deștept ce faci ai pus punct
 nu stai la căpătâiul trecutului defunct adormi în azi mă cațăr în mâine
 apăr ce am trăit prelungesc neputința te irită inconștiința inutilă
 câine de pază frica de milă mă ține departe de firul răsucit amuțit
 nu-mi pot închipui cum ar fi să te am aici se umflă sensibilitatea arici
 te simt nimeni te vreau tot cușcă cu gratii de ce nu știu cât nu pot
 I am in love with love grav sună minciuna câte vise pentru mine doar una
 mai adoarme-mă numai o noapte cu vorbe coapte la adăpostul tău
 de mâine scriu pe frunte câine rău sfâșie tot păzește de înduioșare
 strânge-mă cât poți de tare iar trebuie să te învăț oare chiar te uitasem
 coase-mi un petec de împreună o să găsească degetele unde să mi-l pună
 te mângâi trist nu mai exist decât afară din tine imagine în mișcare
 o să renască vreodată altă înserare apropiată visată nemaiîntâmpnată
 să-ți dorm pe suflet să comunicăm în secret vino să te văd cu fața
 albeața zorilor orbește te retează chiar când alove oboseala crește
 închid ochii strâns adormit cu spatele în inima mea îți dă somnul în plâns
 mă ridic ostenită nedormită vino măcar din când în când
 ai cearcăne și tu ne înțelegem prin gând

AVEM AMÂNDOI ACELEAȘI SENZAȚII

Vorbești la telefon preocupat e cald după duș mi-am pus un halat
 arăți de la spate înspăimântător de serios mă apropii fără folos
 dau să te ating mă obsedează the overwhelming question cui o pui
 nimănui spui din ochii căprui întorși încoace căprioară într-o doară
 nespus de vulnerabil despicat între odaie și dincolo febril ciudat
 ai atâtea de discutat habar n-am cine ești San Francisco e în povești
 m-ai ajuns nepătruns nesperat așteptat care basm vine la rând
 curând ai să tragi linia de sfârșit ne întoarcem de unde am venit
 urzeală de fire nevăzute ne trage ne desparte al tău până la moarte
 cum să te cred după brațul lănced cu care mă aduni iar suni
 ce se mai poate întâmpla unde vrei să alergi mergi mai încet
 ca să te pot urma mi-ar trebui un jet de energie dorințe o mie
 nu vreau decât să-mi surâzi să înoți în mine până la gât
 lumea ta necunoscută fă-o pierdută oprește timpul să nu mai curgem
 ne retragem în Oceanul Pacific dincolo de telefon nu mai e nimic
 mă scrutezi cu sprâncenele groase ridicate iar simt pe nemestecate
 pe halatul meu jilav scrie alove numai tu vezi sclav de bună voie
 e vie privirea ta înrobită se dă neodihna domolită receptorul sunt eu
 desenez cu talpa udă un careu magic nu mai ieșim ne auzim
 pentru care din noi e veșmântul de întunecare amândoi luminăm
 nu-i încă vremea de plecare amânăm fusul orar toarce în zadar
 mă tragi cu teamă parcă ai da seamă de tine cuiva nu mă judeca
 am zburat înainte în minte te-am tras pe roată în cuvinte
 jur să stau cuminte nu mai scriu sunt mulțumită să fiu
 un an o lună o oră o secundă sorbim rămânerea în rații
 amuțim avem amândoi aceleași senzații

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

YOUR VERY FIRST LETTER

In drum spre Predeal s-a întunecat în pădure cine vine ziua s-o fure
 e plimbarea mea preferată de la Cioplea în jos ți-ai scos haina ca altă dată
 îți spun pune-o la loc mă iei la subsuoară 1 2 3 gângăanii zboară mă feresc
 am pornit târziu m-ai lăsat să citesc să scriu ne pierdem în noapte
 7 zile ultima duminică împreună când Dumnezeu se odihnește ne adună
 sub haina ta miroase a deodorant masculin și cămașă asudată de in
 cu cât se răcește afară crește căldura interioară surâd involuntar
 dar de înserare în ajun de plecare te încercui cu brațele amândouă
 ai în pupile boabe de rouă când mă privești mă umezești cu zile
 suntem o săptămână nesfârșită creația încetinită amânăm odihna
 abia m-am tras din coasta ta despărțirea mă sperie năvălesc anii puzderie
 primește-mă înapoi doar pentru astă seară însingurarea coboară lungă scară
 mantie groasă bătrânicioasă acoperă sumedenie de lasă nu-mi pasă
 adie a brad rășină pârâu de munte nu se văd tâmplele cărunte
 ce vină ispășim că trăim saltul în timp pe viu în codru târziu
 îmi pui haina pe umeri începe iar suntem tineri zâmbești resemnat
 am încercat a cui e greșeala vine vârsta negreșit odată cu răceala
 putem trăi în beznă te simt e destul înfulecă duminica un luni nesătul
 ferește-ne vine o înstrăinare pe vecie chiar acum când mâna mea scrie
 n-ai să mă recunoști n-o să știi ce aștepți vin pașii târșâiți înțelepți
 cade tot întunericul din univers strânge-mă lung sub coastă nu te opri din mers
 pândesc printre copaci vietăți treze sânge în sânge alove trecute amieze
 viața de noapte a firii e necunoscută cineva se ascunde în tine mă sărută
 nimic n-o să oprească duminica să crească într-o zi ne-ar despărți
 dacă n-am ști it has to be worse before it is better
 nici n-ar fi existat your very first letter

UN BIET PREDICATOR VAGABOND

Ce liniște când dormi vremea doarme în tine tâmpilele galaxii vecine
 m-am trezit înainte răsare un soare stele pierdute cad în morminte
 zvâcnesc frici mi se zbate viața suntem aici îți scrutez fața
 straturi de dimineți de unul singur adânc visezi solitude mon amour
 au lunecat atâți ai noștri înspre nefiresc cu atât mai mult te iubesc
 răsuflă în valuri te respir cu sfială șaluri de oboseală pe obraji
 paji ai înțelepciunii ochii își odihnesc tăciunii de copil neastâmpărat
 îmi abat gândul de la lumină înmuiem în noapte ziua străină
 întunecă-mi ridurile alungă himbarea desființăm de azi deșteptarea
 îmi coboară pleoapele peste orbitele tale cine stă temător în cale
 dacă visezi în mine ce nu vreau să vezi te înorezi nu spune nu
 am trecut amândoi prin liceul Mihai Viteazu rătăciți pe culoare
 ai crescut mare mi-ai tras petalele plecare cu plecare mă iubește
 cine ghicește cine bănuiește visul tău ar putea schimba era în o să fie
 feerie de viitor liniștitor sunt în miezul subconștientului vulnerabil
 stream of consciousness inexprimabil habar nu ai că te pândesc
 tremur hoțesc de sentiment renăscut din cenușă și bulgăr de lut
 chip slut între noi absența doarme-ți penitența îngân o Ave Maria
 să nu-mi fure trezia bucuria te răsucești cu fața la perete
 sete de sunt sorb lacom te mistui atom cu atom ai o poartă în ceafă
 agrafă de incertitudini zăbovesc agățată te răsfoiesc în iubiri
 te-ai deschis tunel fără să bagi de seamă dorința mută cheamă
 alunec răbufnește răsăritul în suflet pâlpâie alarmă miezul secret
 n-am vrut să fug de tine nu știu când m-am trezit cine e gonit
 rătăcim în neștire nesfârșit between us alove bond
 te deștepti în străfundul meu un biet predicator vagabond

NU ÎMI POT ÎNGĂDUI SAU IERTA SĂ TE PIERD

Te razi ai barbă de Moș Crăciun cu gust de săpun ce mi-ai adus
 pe tine te voiam te am sunt atâtea de spus ai poposit la apus
 te urmăresc peste tot nu vorbesc prăpastie fără fund bucurie că sunt
 îmi spui am fost aici în fiecare dimineață de când alergăm pe viață
 dar tăcerea dintotdeauna întreb ți se colorează fâșii de obraz câte una
 rămâi sărbătoarea de iarnă lasă anii despărțiți să se cearnă
 să fim firești chiar dacă habar n-avem cine sunt cine ești ai răbdare
 nu se îndrăgostește nimeni la întâmplare ai gheață pe suflet se topește
 numără 1 2 3 băbește până la 7 fapte de vitejie te-ai tăiat la bărbie
 curge sânge încins pari surprins adineauri aveai obrazul nins
 nu vrei să dovedești nimănui nimic te sui în pat te pui pe așteptat
 mă bat de una singură cu irosirea veche fericirea floare la ureche
 o știi pe dinafară trecutul să piară după război nimic nu te mai înfioară
 lungă cruntă bătălie de la nuntă la frăție mi-aș lua o scutire
 lipsesc de la lecția de neputință de azi până în neființă chiulesc
 chiar nu mai știi să spui te iubesc zăpadă imaculată paradă de neștiință
 fiecare zi trăită are dreptul la surpriza ei de Crăciun fii bun
 privește-mă cu luare aminte părinte al nimănui ne luăm de suflet
 repet în taină ce aveam să-ți spun întâmpină-mă înainte să apun
 am mâinile până la cot în vreau te răzgândești mai bine mai stau
 do not ori do am tot trăit eu tu ce crezi că aș putea să mai dau
 picurii de sânge până ce firul se frânge ți-i șterg cu palma
 mă îngrozesc în ochi amintiri de-a valma te însemnez cu degete purpurii
 știi ce să-mi dai îmi crestezi inelarul suntem frați de cruce cu harul
 n-o să mai vină niciodată vremea veche să te dezmierd
 nu îmi pot îngădui sau ierta să te pierd

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

RĂSFĂȚ PRIN SCRIS

E ziua cea mai lungă începe zodia mea încă o dungă zăbrelește lumina
 te-am adus la mica librărie de la Sfântul Ștefan lângă Popa Soare
 an de an începeam școala luând de aici caiete învelitoare manuale
 papetăriile sunt pentru mine ispita cea mare câte unelte de scris
 le-aș aduna pe toate vis comori fermecate deschizi ușa curios
 mă pot uita pe săturate mă apuci timid de palma dreaptă nu scrie
 încăperea asta sărăcăcioasă e prima treaptă din împărtășita bucurie
 ai stat ca mine la coadă să cumperi hârtie albastră nesincronizarea noastră
 te uiți bine în jur nu mă satur să mă închipui scriind văd cu jind
 ești gata să plătești prăvălia întreagă bagă de seamă o să scriu tot ce știu
 n-ai teamă răgazul meu să fiu ești tu chiar dacă citești spunând nu
 îmi strângi degetele să le frângi ferește-te de primejdie nu cumpăra hârtie
 racul din mine zgârie semne cu cleștii despărțirea îți povestește privirea
 e încă ziua cea mai lungă amăgește-mă noaptea îndepărtării alungă
 îmi trec brațul pe sub haina ta ești făcut din căldură de catifea
 nu merg la școală nu contează câți ani sunt între noi vârsta e goală
 umple Nealăturarea cu îmbrățișarea de care nu ai uitat sper
 cer prea mult dacă nu vreau să se facă seară soarele nu coboară
 stăm în vară până dincolo de fire cât să adunăm provizii de iubire
 librăria scrisului meu e de fapt copilăria soră naivă cu vecia
 cresc înăuntrul tău a b c n-au să te părăsească literele mele
 sfârșitul începutul se încurcă între ele x y z acum te cred
 cumperi caietul din care o să fac o carte cu cât ești mai departe
 are coperte groase tăinuitoare cititul are să te tragă din ascunzătoare
 până când ai să fii atâta de deschis
 încât o să învăț să te răsfăț prin scris

ÎȚI VORBESC CU VOCE TARE

La a noua înălțime am ieșit pe balcon când încă dormeai
 îmi vuia capul de rime pe care le goleai de sens când răsuflai cu mine
 a hurducăit primul tramvai începe o zi plină fericirea mă termină
 sunt neinteresantă când fiecare clipă de trăire obsedantă e sătulă
 soarele sângeriu iradiază bucurie prea destulă pentru lumina că rămâi
 pun pariu pe visul tău dintâi te-a surprins viitorul fără așteptări
 te deprinseseși să treci fără oprire gări după gări țeși somn încetinit
 ne-am obișnuit unul cu altul am îmbătrânit cum se moaie asfaltul
 avem în carne urmele pașilor de vară ne ține suspendați încrederea sfoară
 se face cald între noi peste zi ce alegere e asta to be or not to be
 peste șoseaua încă liniștită atârnă adormite suflete fripte pe plită
 respir răcoarea de sfârșit de înoptare ziua ești tu nu aștept soare
 cutreieră-ți somnul să ai tihnă la trezire ne-a dat Domnul iubire
 nu mai e mult nu este nici puțin timpul nu fuge anii încă vin
 ieri mâine talere în balanță amintirile nădejdiile își iau vacanță
 trec tacticoase multe azi fără angoase suntem aici în carne și oase
 sunt calmă ca o palmă fără linia vieții ajunge promisiunea dimineții
 ce simplu să mă uit să văd nimic când nu mai este între noi un fir un plic
 mi-ai înghițit cuvintele vederea sfâșierea tu întreg ești averea
 încremenită lângă balustradă mi se moaie genunchii până jos în stradă
 te simt dintr-odată în spate dezmeticit și somnoros pe jumătate
 visezi mă vezi unde te crezi te ocrotesc în tăcere ne reinventezi
 e globul gol de țări de mări parisuri londre mai dormi
 suntem orbi la ce se sfârșește vremea la ușa noastră degeaba cerșește
 când ne-am culcat aseară nu știam că sărim peste zare
 aici acum mă înțelegi fără să îți vorbesc cu voce tare

CE NE VA FACE NOUĂ RESTUL LUMII

N-am fost cu vaporul pe mare n-am mai văzut Sulina
 la cina cea de taină după sosire pun întrebare după întrebare
 a cui e vina că răspunzi atât de târziu ai nimb pământiu
 bunicul tău avea trei vapoare am citit demult Europolis am uitat
 nenumărate apropieri am scăpat vrei să pornim pe valuri de cu noapte
 s-a deschis Dunărea în apă sărată vijelie cu frământare amestecată
 Marsilia Conrad îmi vin în gând himeră după chipul tău alergând
 nu-i nimeni pe punte în afară de noi înoptările trupului vin șuvoi
 joi miezul nopții săptămână sfântă treptat în minte învierea se împlântă
 am ratat toate cărările pe uscat pribegim împreună spre ocean
 mă privești mă ții în brațe povestești de ce e totul în van cine ești
 dacă nu știi încotro mergem îți spun eu nicăieri nu mai există mereu
 nici clipa asta cine știe de când amânată nu e adevărată ne părăsim
 în grădina cu măslini și lămâi de Rhodos vineri o să ne regăsim poate
 cine e Iuda în povestea noastră bătrânul marinar pe corabia sihastră
 logos știința de a trăi nu-l plăti să ne ducă departe nu prevesti
 vinerea mare nu mai vine bea-ți bezna veșnică de azi cu mine
 plutim la întâmplare circe calipso nausici păstori de suflete ulisici
 înțelege-mă zici dar văd crucificarea îți frânge spinarea mărturisește
 n-ar fi prima oară că dai înapoi vitejește Marea Neagră pierduți ne învelește
 unde credeai că ajungi după ce ai spulberat ani lungi presimțind
 vrei să mă vezi dormind cu capul pe umărul tău nimeni nu e rău
 vânzarea din grădină oglindă tulburată Our Father sărutarea visată
 vine vremea să fugim din istorii suntem din ce în ce mai provizorii
 istovitoare nostalgii spend your evernow with me
 ce-ți pasă ce ne va face nouă restul lumii

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

DUMNEZEU ESTE ACUM CU NOI

Ființă de hârtie prelungită tăcere transcrisă bucurie proscrisă
 în fața computerului mi-a secăt orice idee hai până la Marea Egee
 Grecia are atâția zei mai mulți decât 1 2 3 le putem cere ce vrei
 te-ai rătăcit în nesfârșită așteptare scriu numele tău fără literă mare
 ar trebui să însemne constanță apăs pe delete te pierd fără speranță
 sting ecranul e întuneric în odaie iau stiloul întorc altă foaie
 aștern litere peste hotărârea ta pustiitoare vorbe oarecare
 in the room regretele come and go măcar tu nu vorbi de Michelangelo
 ești hotărât ca totul să se poată te antrenezi să-l desființezi pe niciodată
 mă refugiez în cerneală lipesc tot ce-mi doresc într-un forever pe o coală
 îți conturez chipul la indigo în antimaterie asemănări în serie
 alunecăm într-o gaură neagră spre nu se știe inimaginabilă muțenie
 spiritul tău spiritul meu dimensiune necuprinsă fără aer e flacăra stinsă
 covârșitoare pierdere creier în creier gând în gând pierdutul pământ
 exasperantă neputință împreună descărnare temută ultima furtună
 alt început ne reunește ești nu ești da nu pot prevedea antilumina crește
 simt tu să te cuprind ne străbatem unul pe altul nefiind
 din tot ce eram căutarea mi-a rămas nu pot înțelege nu știu să las
 n-am pierit am pribegit în altă împărțire ne regăsim stângaci peste fire
 ai să pleci iar la nesfârșit în lume după lume plutim neîntregit
 meditație fără trupuri lipsiți de gravitație cu greu ne urmărim
 dau nemaiîncheierea pe o zi lumină în care să mai fim amândoi
 pândește răsăritul pactul cu diavolul ne unește e azi trăiește
 ai în ochi lumile din care ne-am întors am stors întreg nesfârșitul
 adastă în lacrima de lumină with joy
 Dumnezeu este acum cu noi

ALONE AWAY AFAR

E o cărare în mintea mea de cum se lasă noaptea plec cu neînchipuitul
 tâlharul uitare mă pândește cu cuțitul îl împlântă în firul meu de așteptare
 merg înainte ciuruită de răni cuvinte sângele trecut curge de la început
 cad în țărână fărâme de inimă semn pentru întoarcerea fără rimă liniștitoare
 nu te uita în urma mea nu citi nu afla mai mult decât știi
 trec prin codrul luminat de lama pumnalului împlântat zi întrebare
 nu mă doare nimic plutesc în soare artificial stai mal de renunțare
 bat calea singură te ghicesc în fiecare pată de negură pe care o spulber
 te ascunzi ager cu un pas mai departe no news is good înseamnă moarte
 sfârșierea din amintire se grăbește să-ți dea de știre nu poate articula
 copacii cresc chiar până în odaia ta înseamnă-i cu un gând prietenesc
 fă semnul crucii sau triumphiurile stelei hei pădurare câtă îndurare
 se pierde drumul în desiş iubirea e călătoria către nicăieri pieziş
 e ora trei de după miezul nopții tot sunt trează burează cu mirare
 să nu crezi că știi unde vreau să ajung simt așa la întâmplare
 ideea îndârjită nu se dă potolită cât umblu către tine vârsta nu vine
 vietăți de pradă adușmecă izul înfrângerii deschide geamul zidul plângerii
 uită-te cu oceanul până-mi zărești arginții încrustați în porii minții
 salbe de neuitări după chipul și asemănarea ta tot o pădure era
 am făcut doar câțiva pași împreună ne-au împresurat tufele de mătrăgună
 ai gustat ai plecat am rămas să te caut what are these words all about
 nu ești în tine dar în mine mai ești nu încerca să te trezești visează
 nu contează că lentila prin care privești micșorează nu mărește
 depărtarea cu fiecare înoptare crește închipuiește-ți ce nu se poate îngerește
 rămâi alone away afar
 scrii alove dar

PE FIRUL ANILOR M-AM TOT GÂNDIT LA TINE

Brăila înserare în miez de vară zboară secundele ne oprim
 Dunărea albastră mânjită de bătrânețe curge în întârzierea noastră
 un pas doar până la izvor Pădurea Neagră de când cobor
 e primejdioasă întinerirea tu singuratecul descoperi ocrotirea
 îmi ești nimeni prieten tată ai în trăsături toată istoria mea adunată
 ți-e chipul brăzdat de ridurile mele ți-am înălțat în suflet castele
 străzile orașului nu le recunoști se strâng copilăriile laolaltă oști
 umbli de-a stânga mea adolescent bunic sunt mamă ești așa de mic
 se umflă râul peste case ne intră mâlul în sentimentele oase
 nu fugi nu stai te cauți în zadar a devenit amintirea simplu zar
 împunge-i un punct să îl faci 7 odihnim inexistența la noapte
 1 2 3 cercei de nemurire toarce Brăila din caietul trecutului fire
 tot ce a fost e iar aici aleargă cu grijă înspre viitor să nu te împiedici
 tragi cu ochiul dacă încep să cresc nu asculta presimțirile cobesc
 îți lipsește zidul unui părinte între vârtejul tău și liniștile sfinte
 ne strânge Dunărea de subsuori au tot apus în ea puzderie de sori
 nu suntem singurii care cer amânare văd cohorte de umbre în zare
 vin viețile de la izvoare la vărsare îți pun o mână pe frunte frână
 te uiți prin mine străin vin anii sfârșiturile vin cum să ne ferim
 fie ce-o fi surâzi e lumină nu-mi pasă orice ar fi să vină
 sensibilitatea stă strânsă melc întinde mâinile coarne codobele
 că te duc la Dunăre pe corăbii boierești să-ți dau apă tulbure
 ce n-aș da să-mi povestești vuieste cheiul de atâtea așteptate vești
 pribeag cu casa veșnic în spinare o să te piardă râul în mare
 de neodihnite resemnări înecate sunt apele pline
 pe firul anilor m-am tot gândit la tine

©VIC (Cristina Ioana Vianu) 2008

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

NU ȘTIU DE UNDE SĂ ÎNCEP

Din 7 în 7 s-a amânat sorocul încă se odihnește nedescoperit norocul
 o zi e o fărâmbă de binecuvântare de la iubire la ultima suflare
 golește acvariul racului vărsătorul din strop în strop de apă își duc dorul
 se apropie ziua magică aștept nu aștept mi-e frică să te află înțelept
 plutești pulverizat în aerul încins al lui cuptor uiți oare ușor
 ai vrea să înțeleg că era nu va fi aleg ce n-aș vrea să știu dacă știi
 apucă-te ancoră de palma mea ventilatorul mincinos te-ar putea spulbera
 ți-am ieșit de atâtea ori în întâmpinare în gând sunt așteptare până când
 în valurile de răcoare ale elicei avion fără motoare tremurăm împreună
 ține-mă strâns de mână suntem nori de neuitare amestecați ne contopim
 frați de cruce vine calvar după înțelegerea rânduită iubim în zadar
 oprește încă un 7 intrarea în neființă te respir în jur cu credință
 vin vorbele păstrate 1 2 3 când explicai apropierea dintre greci și evrei
 ești cu coatele pe masă lângă caiet scriu văd înstrăinarea vaiet
 stai cu fața în palme te minunezi câtă încăpățânare în a nu cere dovezi
 citești ce gândesc triumphi peste triumphi în șase colțuri plus un delta grecesc
 suntem dantelă aeriană de tandrețe profană să aștepte dumnezeirea
 cuvintele mele își împlinesc menirea doar dacă te întorci acasă le citești
 două cești fără toartă viața ne așteaptă stăm să se răcească e fierbinte
 ții minte tot cine știe semne statornicite pe hârtie se fărâmițează în tine
 apropierea indiferența sunt vecine bem ceaiul până la ultima picătură
 ne fură ce ar fi broboane de sudoare aerul în care pierim nu doare
 aveam ochii și vocea în comun ne-a rămas numai întruparea în fum
 am sorbit cana oprită până la fund nu ai de ce nu am de ce să mă ascund
 alături neadevărați hand in hand step by step
 nu știu de unde să încep

FAMILIA PE CARE AȘ FI PUTUT-O ÎNTEMEIA

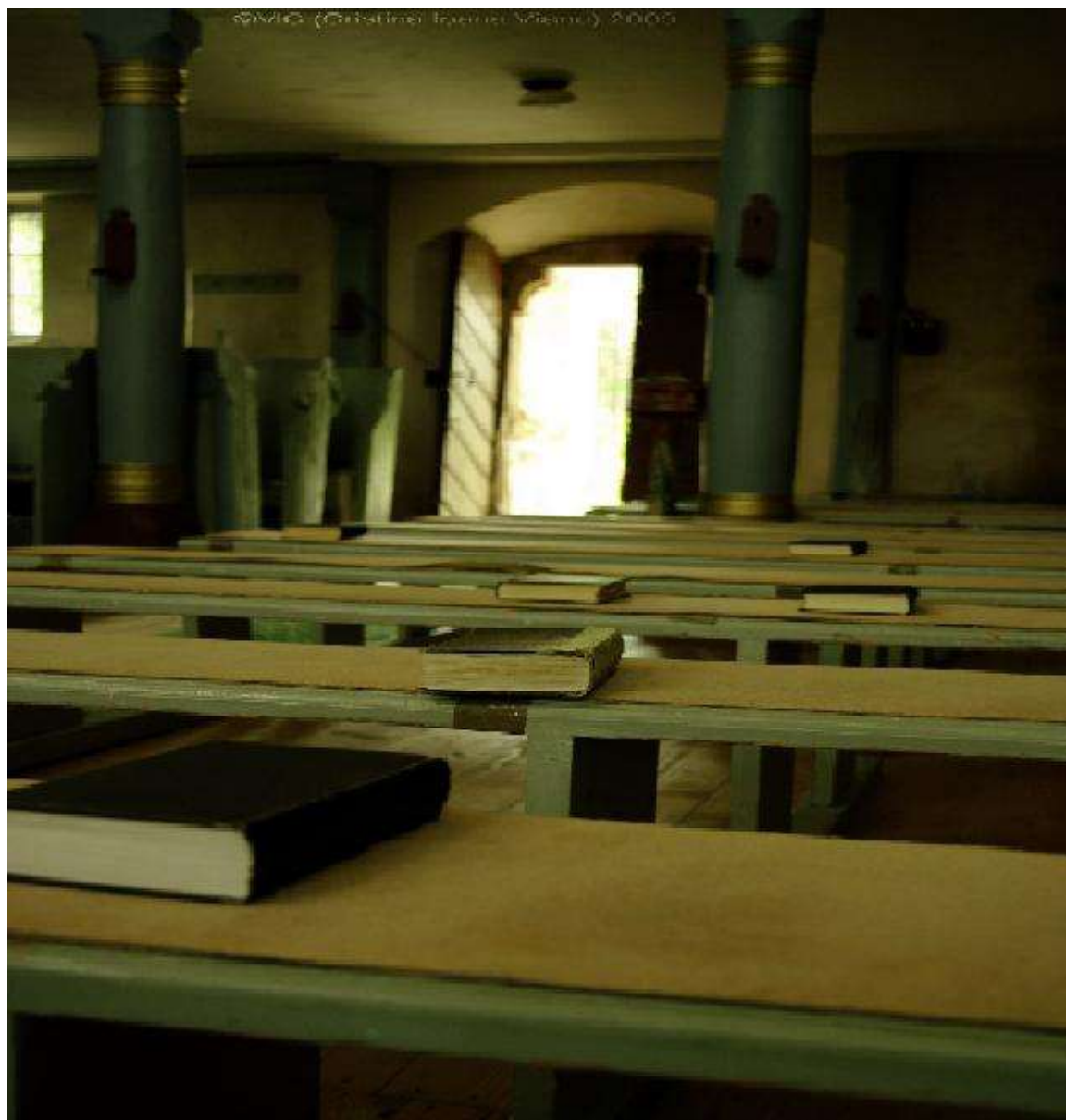
Mi-am terminat așteptarea ca în orice ajun timp să mă adun
 dacă nu te aduc acum mâine va fi prea târziu să te îmbiu
 beznă adâncă oraș neluminat noapte de veghe fără vise în pat
 pe geamul deschis văd blocuri o bucată de cer o stea lumină
 infern paradis univers interzis slobozire neștiută de iubire
 apari lângă mine cu coatele pe pervaz e ora noastră cu haz de necaz
 evadăm pe fereastră călcăm cu tălpile goale pe răbdare în azi
 de ieri până mâine e doar o amânare cazi înspre lumea misterioasă
 alunec după tine tot cerul e acasă drumul nesfârșit de trăit
 renunțasem să sper că ne descoperim încetinește pasul să mai fim
 e un miracol strălucirea spre care am plecat fiecare clipă palat
 nu vreau decât să simt mi-ești alături pe drumul spre ce-o fi să fie
 bănuială bucurie dă-le deoparte focul din cer nu ne împarte
 merg fără să înaintez plutești în tăcere bate inima ultimă avere
 îmi e trecutul plin de întrebări răspunsurile nerostite imposibile scări
 nu urc nu cobor zbor în întunecimea ta îngăduie-mă ascunsă de ziua mea
 mă uit în urmă darul cel mai de preț înstrăinarea se curmă
 în noaptea asta de călătorie uluită absența e o biată foarfecă tocită
 nu sfârțeci nu lovești nu hotărăști doar ești aici acum amândoi două măști
 întorci ochii nedeslușiți spre mine te aleg din mulțime de tu
 adu trecutul să-l împletesc cu ce vine ca și cum nu am fi început
 ne-am așternut la cale de închipuire fără pământ fără oprire
 aș tot vrea să vreau nu închid ochii nu te pierd din privire sau
 ce vreme ne așteaptă ce străluminare până la raza dreaptă în amiaza mare
 pe când se trece ziua mea însoțește-mă către singura stea
 familia pe care ai aș fi putut-o întemeia

WITH YOU IT WOULD HAVE BEEN A DIFFERENT STORY

Mai sunt doar două ore a încetat furtuna a plouat întruna cu gheață
 albeață trecătoare dacă erai aici aveai răceală de înger la picioare
 până la miezul nopții deci mai e un scurt răstimp lihnit de așteptare
 am un soare rezervă de ziua mea păstrat pentru când am nevoie de mereu
 între însingurările noastre se arcuiește curcubeu amăgitor de rază răsfirată
 dacă nici azi n-o să te mai aud niciodată never say never roată de idei
 iei cu tine o lume mi-e trupul learcă de emoții fără nume taci mîlc
 câte un pîlc de cuvinte mă înconjoară în fiecare seară tu ești tu eu sunt eu
 atât de despărțiți încât unul din noi nici nu mai există cine e pe listă
 mă uit la puntea înaltă de culori fîgăduință întoarcere cu neputință
 lumina mea interioară trage pe sfoară o noapte o țară nu se lasă seară
 dau înțelegerea străpunsă de umoarea ta rea pe tandrețea ascunsă
 nu-i mare lucru între noi decât ce ar fi fost să va să vie nimic nu învie
 ființe de hîrtie ciuruită de îndoieli mă spăl de tine de viață te speli
 cât mai pot ține în spate curcubeul arc be my imaginary devil of the dark
 fii viitorul ashes to ashes acestei zile pieritoare care te mai inundă oare
 la miezul nopții încep anul următor cade un soare vine sobor de întunecări
 nu simți în nări praf de cenușă cine ne pune urna la ușă vreau să trăiesc
 cresc nopțile am dat ultima luminare pe nădejdea întoarcerii tale
 ai așteptat cupola să se prăbușească stingerea e înțelepciune omenească
 iată-mă în miez de veac cu sufletul vlăguit de tot ce nu a trăit
 veste de vînt cu apă îmi dă ocol o să plouă cu tine până mă scol
 ceva ia veșnic pe nepregătite simt cum te curentează ușile trîntite
 ți-e înăuntrul plin de clipe înghețate ai înecat ai înoptat pe săturate
 pleacă cocorii mă înfășor în azi chiar dacă sunt tot mai încolo zorii
 poate with you it would have been a different story

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

NU MAI ÎNDRĂZNESC SĂ RECITESC SCRISORILE TALE

Ori de câte ori sună telefonul te văd pierzându-te în goană în vreme
 dacă nu tu cine să mă cheme punct pe fața întunecată a pământului
 imensitatea golului in between judecată pripită we make a perfect team
 propozițiile cu fundă roz dust to dust cuvântul otravă nefast
 s-a tocit surpriza s-a măcinat așteptarea fă-ți valiza uită uitarea
 plecăm la San Francisco în altă viață ne schimbăm la suflet la față
 vâltori fără scăpare tăcerile tale la prima chemare vârsta dispare
 mișună telefonul de voci străine oricât m-aș concentra nu dau de tine
 cum să ne închipui acolo împreună absența ta un simplu alo refuză să spună
 să ne plimbăm de mână printre copaci oarecare oroare eroare nu tu eu nu
 ce ascunzătoare exasperantă e îmbătrânirea îndoială iubirea
 prieteni prea târziu prea devreme iar vine impulsivitatea să te cheme
 te miri că mă feresc tac te privesc cu neîncredere ai în ochi fulgere
 la ceai dintâi apropiere mă încui în temnița minciunii despre înviere
 zburam cu avionul gândind cerul nu mai există raiul revistă
 ilustrate amintirile rătăcite ezitățile tale fură timbrele spășite
 te răsfoiesc cu spaima în oase neputând să mă lepăd de tine în gând
 coase acul simțirii putere nouă pentru buna reaua vestire a reîntâlnirii
 sunt o imensă întrebare clocotitoare dă în foc fiertura noastră de noroc
 acum ce vrei 1 2 3 sau poate 7 minuni necoapte mere acre toate
 thy will be done chiar dacă e prea mult un an întâi rămâi
 către sfârșit ai să te răsucești grăbit cum ai venit vis paradis
 însingurați singuri vinovați o să trăim iar lent ce păruse urgent
 telefonul scrisoarea încetinesc ești viu mă grăbesc să spun te iubesc
 construiești din bâiguilele mele încrezătoare complicate cabale
 mă rătăcesc în noi nu mai îndrăznesc să recitesc scrisorile tale

AFINITATEA SPIRITUALĂ

S-a domolit setea de început e prea târziu să îți explic ce am crezut
 ne trezim la poalele Everestului fără chef de urcuș mai bine fac un duș
 vii după mine cu ochii încondeiați în tuș neschimbați nedescifrați
 trag perdeaua de mușama apa năvălește căldura ei răscolește
 îți văd silueta filtrată în lumină fantomă necunoscută vecină
 nu se repetă identic nici un singur minut – înțelegi – ne-am pierdut
 stau îndelung sub furtuna care mă orbește mi-e sufletul clește înțepenit
 la fel de nemișcat ca trupul tău înegurat nici unul din noi n-a greșit
 mă frec la ochi văd stele colorate însemnate cu chipul tău toate
 am Dunărea în vine abate-i cursul către Mediterana din tine
 mi-e dintrodată somn de viață greu se învață liniștea în doi
 ploi de nenădejde mă spală de noi pândește îndoiala ta vijelia fierbinte
 m-am strâns sub carapace fără cuvinte vărsător bolnav de irosiri
 îți presimt cătușele din priviri cine te duce la judecata pe care nu o vreau
 beau risipa de energie care mă înfășoară ești atât de aici e așa de seară
 închid robinetul e apa amară mă strâng în prosop din cap până-n picioare
 n-aș fi putut găsi o cochilie mai mare codobenc nepriceput somn de domn
 desfăcută de tine m-aș ascunde unde chilie cu glugă conturul meu
 ridică tu viitorul pentru mine e prea greu undă coborâtoare de întristare
 faci brusc o ultimă încercare îți vâri creștetul în aura mea
 ce frig s-a făcut în odaie au rămas aburii neființei în urmă în baie
 mă învelesc în neștiința ta faci pace cu înspăimântarea mea veche
 ne-am găsit pereche de neapropiere pupile cât lumea fără vedere
 mă învelești cu așteptări înghețate scot foc pe nări s-a lăsat noapte
 ducă-se politețea intelectuală
 la ce bun afinitatea spirituală

VIITORUL ÎMI PARE MAI NETED

Nu visez te scufunzi în inexistență coșmar obișnuit bătut de absență
 îți întind mâna mă tragi după tine trec cu bine vămile marine
 în fiecare clipă pot înceta să respir plătim cu noi fugii în doi bir
 mă tem pentru tine fără rost te-ai împământenit de o vreme în a fost
 nu mai zburăm nu înotăm am străbătut ultima apă de nu e
 nu se putea să ne mai încapă vreodată la un loc visele
 era așa de străvezie umbra ta amintirea refugiată în poezie
 înainte să mă străfulgeri să nu visez încercam degeaba să te urmez
 mă pierdeam pierzându-te în deșert respiram sufocată emoția pe sfert
 atârnam de to be înainte să mă înveți a nu fi trăiam cât închipuiam
 mă hrăneam cu erai eram ce pustiu era până să dispar pe steaua ta
 plutesc alge în aer palmieri încărcăți cu ieri cerul valuri
 avem trupuri n-avem născocim la nesfârșire mereu alte realuri
 frică mi-a fost de plecare te-ai întors să mă iei la adăpost
 de unde atingeri pe acest tărâm uit repede să nu mă sfărâm
 dincolo de suflet mi-ai deschis pribegia deprinde-mă cu vecia
 tot sunt în două lumi deodată încă iubesc mai caut un tată
 cineva mă strigă poate acolo sus cum băjbăiam eu după ce te-ai dus
 în ce ne-am preschimbat mă torci neîncetat nu mai am gânduri
 se spulberă regretele durerile rânduri rânduri dor de cuvinte
 când înainte când înapoi suflă desprinderile de știu prin noi
 nu te aflu sunt făcută din tine ți-ai adunat neputințele în mine
 nimic cu tot ne împlinim uriașă agonie dă-ne Doamne un aici iubim
 ce tristă nemaîncheiere sită adu-ți aminte dumnezeiasca ispită
 rămânem n-avem încotro spui să cred să nu cred
 viitorul îmi pare mai neted

SCRIE-MI O PAGINĂ PE ZI

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

PURITANUL SAU POLITEȚEA DIN MINE

Mi-e rușine de tine de mine de neîntâmplarea plină de nimicuri zilnice
 ești umbră de cărbune pe foaia albă tăcerile harnice te șterg
 lagune de cerneală italii franțe californii scriu în loc să merg
 ai telefonul alături ți-s degetele încărcate de nu mă căuta eram
 s-a stins ce îmi imaginam mi-a rămas părerea de rău ucenicul tău
 e plin de bucureștii maidan după maidan tocmai acum plec pentru un an
 mă simt acasă între ziduri șiroinde copiii cerșind în metrou colinde
 fierbințeală de iulie apa caldă închisă pentru revizie rufe la uscat
 a plouat cu zile pelerina timp s-a uzat ne-a udat tăcerea șiroaie
 avem droaie de pete albe s-a prelins amintirea nu ne pierdem cu firea
 n-am știut niciodată să desenez pot să-ți scriu dacă vrei un crez
 pun degetul amprentă pentru hoție îți ghicesc chipul strămutat pe hârtie
 îndepărtarea a crescut nemăsurat a înghițit întrebarea ai fost ai plecat
 te-ai topit în cuvinte toate ținte în care s-a înfipt gând ascuțit ai nimerit
 mi-s propozițiile pline de săgețile tale nu călca peste rânduri cu tălpile goale
 curgi râu de aur roșu prin literele mele absența balaur se ascunde după perdele
 fac lumină în odaie nu mai văd de atâta vedere nimeni să te apere
 ești acolo în întunericul meu cel mai strălucitor ne caută vorba dor
 se trăiește cu bucuria cu jalea pe unde te îndrepti însă când a pierit calea
 stau ținută nici nu rămân nici nu mă duc mi-ai prădat așteptările haiduc
 călărești bănuiala n-ai să-mi mai dai niciodată de știre că ești
 școala lui never say never s-a închis e vacanță afară din paradis
 în mahalaua nădejdi ruda săracă închid copertile ultimului vis ce dacă
 plec într-o lună mă duc în lumea largă nebună străinătatea curiozitatea
 e ultima pagină așterne-te cât poți tu de liber în funingine
 spui nu puritanul sau politețea din mine

NU AM ȘTIUT CUM SĂ TE GĂSESC

Ești chiar alături mie nu te văd înstrăinare cu gust searbăd
 îmi pare rău că nu se mai întâmplă nimic viitorul vine pustnic
 lucrăm cot la cot la aceeași masă ne dă târcoale gândirea geroasă
 e între noi un congelator care se dezgheață s-a defectat de dimineață
 l-ai scos din priză ai continuat să citești pune pe umeri tandrețea să nu răcești
 cad pe covor aisberguri în miniatură arsura verii nu se îndură
 aduni pungi înghețate morman într-un lighean carne de mărgean
 eram noi înăuntru fără să știm a venit oare vremea să ne topim
 sloi după sloi se desprind cu zgomot dispar fără urmă ca noi
 o să fie uscate rafturile mâine curate doar la noapte frigul ne abate
 lasă în seara asta lumea interzisă promit să trec apropierea nescrisă
 ia-mi stiloul din mână fă să te pot vedea surâzi cu ochii în da
 e frig în odaie coralul picură desfigurat în măruntaie coșmar
 învelește-mă iar în haina pierdută gonește trecerea oarbă mută
 mă strâng din care colț ai putea să apari curg anii mereu mai rari
 sunt singură ești aici troznesc pereții desprinși frici netrebuincioase
 o să ne între frigul în oase chiar dacă m-ai îmbrățișa ce să cred
 azi ești așa de neadevărat că mi-e sufletul veșted înghețat
 încep să uit să vreau ai fost într-adevăr te-ai întors sau
 mi-am pierdut priceperea să te închipui zori sunt mereu dar ai cui
 te-am rătăcit în labirintul imaginar ai fost voievodul din fanar
 congelatorul desfigurează minunile conservate închipuiri ratate
 în mintea mea te dezgheți ceas cu ceas mi-e teamă să caut ce a rămas
 îmi curg în vine de-a valma zile pline zile goale te uit agale
 tot ce ne desparte se topește se zbârcește nefiresc
 ridici din umeri nu am știut cum să te găseșc

SCRIE-MI O PAGINĂ PE ZI

Astăzi nu sunt aici nici pentru mine amintiri așteptări îmi sunt străine
 nu mușcă trecutul din viitor vin clipe călduri călătoare cocor după cocor
 aripi de neînțelegere indiferență m-am înveșmântat în in și absență
 numărătoare inversă a început plec către San Francisco un an un minut
 dacă nu-mi spui drum bun nu sunt întreagă dezîmpământenirea ne leagă
 vrei totuși să trăiești vreau să exist nu îngăduim timpului să fie trist
 între pierzaniile noastre dăre de cerneală neîmpărtășirea nevindecată boală
 ești marea promisiune fără acoperire intens insubstanțial misterioasă privire
 nu plec oricât aș vrea pe urmele nimănui sufletul în nu se poate îl încui
 tatăl nostru carele ești în ceruri trupul gol de simțire te face să tremuri
 sfințească-se bucură-te numele tău pe vecie voia ta neștiută vie
 facă-se ce nu mai este să se desfacă gândurile mele bat în mintea ta toacă
 împărăția hotărniceste ființa mărturisește-mi din tăcere în tăcere neputința
 precum în ceruri trăim și pe pământ aburi de fie spulberați în vânt
 dă-ne nouă altă dată începutul pierdut cu a fost odată ca niciodată
 pâinea noastră cea de toate zilele iubirea cu fărădelegile pentru cine din lut
 greșalele noastre în mine în tine iartă-ne nouă tot plouă cu nu
 precum și noi am fost un simplu tu am ajuns nimeni de nepătruns
 greșiților noștri ce să le iertăm amarnic alergăm să ne îndepărtăm
 și nu ne duce pe noi în ispită chiar în acest moment mă feresc să fiu fericită
 mântuiește dacă ai putere hora de vorbe din creier tot cere
 izbăvește de neființă crește pe dinăuntru pune-i palma pe umăr tandru
 cel rău cu cel bun împreună iar vin alege altfel de data asta amin
 am închis ochii nu te zăresc în miez de rugăciune clipește iubesc
 la ce bun să mă joc șotron cu nemurirea one two three
 mă pierzi te regăsesc scrie-mi o pagină pe zi

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

MĂ ÎNTREBI ATÂT DE MULTE LUCRURI

A trebuit să aștept să se încheie zodia mea ca racul să te poată căuta
brusc golul s-a umplut cu un simplu yes chiar dacă nu l-ai ales
strâng în clești răceala calculată cu care vorbești eu rămân eu cu mine
mă ține plecarea de subsuori până la ocean ne mai pierdem de câteva ori
ca să aștept nu e nevoie să zici nimic bucuria face tumbe de pitic
e universul deodată mic de tot degeaba încerc singur să te scot
ți-e lumea îmbibată în necuvântare cruzimea pupilă micșorată de soare
la început a fost uimirea fără prihană abia acum amintirea pune sare pe rană
mi-am julit genunchii încercând să ies dintr-un martie cuibărit în gând
sfârșit de iulie cicatrice de un sfert de veac atunci am tăcut acum tac
te întorci mereu din câte o îndepărtare nu e indiferență e răbdare
putem fi împreună fără să mă atingi comunicăm fără să te prelingi în înduioșare
îmbătrânim pe picioare cui îi pasă un prieten bun e un acasă
te-ai gândit cum ar fi să ne legăm în asfințit de același catarg trăit
să ne împresoare aceeași mare cu voci marea tăcere mai crezi că te joci
se lasă liniște răscolitoare dezleagă-mă ceri vreau numai să rămân
stăpân pe valurile care îți ling noaptea nesătulă destulă zi
trage storurile forever not to be adastă încolțit în mintea mea cât o mai fi
am greșit amândoi când am crezut că putem înota în șuvoi
stai cuminte să-ți tai peste tâmpile sforile din cuvinte ești liber
îți cer mările străbătute vamă pe suflet păzește-te de naufragiul bocet
ce vreme mi-am ales să-ți fii camarad de catarg departe în larg
a dispărut zarea a pierit așteptarea ne înghite neterminarea
apă întunecată singuri dezlegați în lumea toată spune ceva
cât timp plutim oriîncotro îngăduie-ți să te bucuri
de când taci mă întrebi atât de multe lucruri

NU E CHIAȚ AȘA

Îmi fac bagajul plec din răbdarea ta rămâne în urma mea limbajul
 stai în fotoliu cu ochii pe minutar te întrebi o să scrie o carte iar
 mă fac din ce în ce mai nevăzută cu cât mă urmărești sunt mai mută
 am împărțit o jumătate de an nostalgia am amestecat visul cu trezia
 te-am construit din intuiții incendiare le-ai domolit cu apă sărată de uitare
 mă cauți din priviri sunt nu sunt înghesui în valiza nevăzută rătăcirii
 ne-am întâlnit la București ne despărțim la Chicago absența leag-o
 se golește odaia unde am povestit parcă am fi împărțit lumea
 se auzea șușotit de gând încins ținut în taină amuțit ești mister
 ceasul meșter lipește secundă de secundă tristețe nebănuită inundă
 cât am avut ce vorbi ne-au stat așteptările mână în mână come with me
 ți-e chipul fântână cu ochi vii clepsidra s-a golit umple-o cu apă
 întoarcerile mele încă se adapă la might have been ești tot un spin
 oricât de hotărât ai fi străin n-ai să-mi devii deși nu te cunosc deloc
 am stat o eternitate zi împreună joc încercare moarte nu are
 de la o vârstă supraviețuim din plecare în plecare din noi
 e vârtejul în toi în adâncul tău tremurat tresar din tăcere
 nici nu m-am îndepărtat ca lumea că te-am visat se făcea
 plutesc pe împreună ratat sunt foarte afară tandrețea este altă țară
 pune acum costumul unui prieten bun nu încetez oricum să te adun
 te aflu altul decât te credeam ei și numai puterea să te păstrez n-o am
 vine din ticăitul inimii tale o spaimă retragerea mea o îngaimă
 dispreț renunțare nemulțumire ai învățat să nu pui preț pe iubire
 tovarăși de capăt de drum de ce nu n-aș mai fi eu n-ai mai fi tu
 să cred să nu cred never say never ba da
 te răzgândești mai bine nu e chiar așa

M-AM GÂNDIT MULT LA TINE

Mă înveți să uit te învăț să te desparți blând surâzând stai
 alte cuvinte ai alte așteptări alte întrebări de gândit părere de rău
 to go or not to go gentle into that good night out of sight
 îți împrumult umbra pentru o noapte de hoinărit haihui vino
 acolo unde mergem sunt neîmplinirile coapte le culegem pe toate
 umblăm fără să ne vedem pe întuneric nedormirea ceasornic
 trec în secunde stelele pe veci pierdute lungește pasul hai mai iute
 nu vreau să pierd nici un milimetru din ce pot străbate cu tine
 fii Petru pentru biserica mea ține departe necredința abate
 mă cercetezi fără ochi ce n-aș da să-ți văd privirea cum era
 am vrut să te aud umbra ta nu vorbește mă întovărășește doar
 să adunăm zilele rupte din calendar am început anul împreună
 s-a scurs o jumătate bună până în zori zăbovim în veșnicie
 așa întunecat cum ești porți o aureolă aurie stinge-o mă orbești
 amândoi călători cerești oare cum poți să ții o umbră de mână
 mi se zbate o vână la tâmplă plină cu închipuiri care nu se întâmplă
 mi-aș plimba degetele rid cu rid dacă ai avea față ce mai aștept
 ca să dăm ochi trebuie să fie dimineață în clipa aceea te pierd
 dezmiard amintirea cu nelumina mai există în ea banca grădina
 umbră tocită subțiată de îndepărtări tot te caut în așteptări
 fii noapte cât vrei n-am să spun să fie lumină creația așteaptă
 e inexistența plină de noi fără promisiuni fără trupuri goi
 nu-ți pare rău ce a fost n-o să se întâmple ridici din umeri
 crezi că mă știi pe de rost îmi numeri alunecările în ființă
 nu-ți sunt de trebuință trezirile la viață vecine
 dormi de acum spui m-am gândit mult la tine

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

DE LA NEW YORK LA SAN FRANCISCO

Tristețea mea de azi autostradă până la tine vijelie în jur de mașini străine
 la volan fac greșeală după greșeală dacă opresc să cobor se face învălmășeală
 îmi corectezi direcția stai pe locul condamnat nu-ți priește lecția
 urăsc șofatul nu știu niciodată pe unde s-o iau unde vreau să ajung
 se învălătuțește pe roți drum prea lung vreau acasă caști virez în angoasă
 toate mi-au mers pe dos de când m-am trezit aprinzi farurile plictisit
 tunel nesfârșit de pierderi rău am venit accelerez în beznă către ieri
 te-ai baricadat în tăceri depășește rabla de amintire te enervezi
 ești impulsiv din fire cel puțin așa crezi eu cred altceva nu întreba
 de ce e dușmănie în însingurarea ta adie aer proaspăt ieșim dintre ziduri
 trecem printre păduri de întâmplări străbătute de clipele noastre călări
 uită-te înaintea stai cu gândul la drum atenția mea fuge fum
 minte parbrizul văd în față ceva ce ar fi putut să fie altă viață
 schimbă viteza luminii apasă pe ambreiaj duci frica mașinii
 îți ascult cuminte comenzile oare știi încotro mă îndrept încordată
 îți spui înțelept altă niciodată nu mai vreau să aștept opresc
 te privesc pe săturate claxonează toate erorile în geamul din spate
 sunt mii de ochi ațintiți pe noi doi fără viteză ești neputincios greoi
 îmi adun genunchii la bărbie învie copilăria ignoră nebunia șoselei
 e doar o autostradă de 1 2 3 după care vin 64 de veri plus anii mei
 s-a adunat ceva vreme nimeni nu trece numeri emoția din zece în zece
 topește-ți graba nu mai avem benzină a stat motorul nu am nici o vină
 știi că mint să râzi să te înfurii labirint de porniri necunoscute
 te îmblânzesc pe neștiute când credeai că ești mai mânios
 pune cărțile jos joacă la cazino autostrada dintre noi risc-o
 câștigi poate o altă viață de la New York la San Francisco

MĂ BUCUR CĂ AM VORBIT

Locul tău gândit se golește cu fiecare zi întârzii în zadar iscodesc
 cojesc bucuria portocală de Crăciun pun feliile umede pe hârtie
 cine știe în ce se vor preface scriu printre ele stângace mă codesc
 chiar trebuie să aștept până la anul nou luneci în neființă
 din ecou în ecou neputință cu neputință mă adun în răbdare
 între soare și mare ai uitat gerul iernii care nu iartă
 ai mai găsit o poartă s-o închizi în urma înaintea ta lacăt ai
 cai slobozi sar hotărârile tale peste garduri imaginare
 nu are întoarcere cursa de uitare ești decis să ieși învingător
 trofeul liniștii contur amăgitor fiecare zi e dată ca să se întâmple ceva
 portocala de pe pagina mea va fi curând uscată zbârcită
 privirile mele încinse cu ce ar vrea să vadă o torturează pe plită
 mă iau la sfadă cu propria mea îndârjire nu-i vârstă de iubire
 la ce bun îndrăzneala să-ți dea de știre sunt singură cu vorbele tale
 încrederea e o vale condamnată coboară până dincolo de niciodată
 alunec pe o coajă uitată încă nu vreau să renunț la sunt
 oricât de mărunț îmbucătățește dezamăgirea presimt întâlnirea
 m-am rătăcit între fugile tale portocale de ceară fermecată
 mă păcălești încă o dată nu e ultima oară gândul îmi zboară
 tomorrow is another day iei zilele pe dos lung surghiun în nu e
 îmi descos cuvintele greșelile trecute viitoare eu sunt eu
 citește Biblia la soare ești mediterană surprinzătoare fără încetare
 marea mea întrebare fără răspuns mirare nerăbdare
 e între noi distanță de o coală cu felii de portocală fragile
 zile făgăduință cu iz cojit de mit
 fabulez mă bucur că am vorbit

O SĂ CITESC ȘI O SĂ-ȚI Scriu

Mediterana a secat știi s-a revărsat în vocea ta întreg Oceanul Înghețat
 mă întreb timid dacă tot ce spui e adevărat n-ai primit fotografiile
 nu te arăți curios s-au pierdut hârtiile ai glas belicos nu ți-l știu
 s-a făcut nespun de târziu în imaginația mea azi nu poți intra
 ți-au expirat pașaportul viza ambasada din amintire a închis ghișeul iubire
 e weekend we are free to pretend stai aici la masa de scris cu mine
 ține stiloul și scrie cerere de cetățenie între noi poliție camuflată
 îmbătrânirea o să fie condamnată dacă e descoperită albirea
 nămeți de zăpadă în toiul verii luciul geros interzice vederii îngăduința
 mi-am rătăcit credința că îmi vrei binele dacă mai ai cuvinte spune-le
 să stăm de vorbă prietenește nu semănăm nu ne unește marea aventură
 se îndură totuși dramul de sfinție din noi să ne apere cu căldură
 ce contează unde ne întâlnim cum ne găsim e destul dacă ne pricepem să fim
 când te dezici de tine cel dinainte mă anulezi pe mine singur nepărinte
 foc de artificii printre aisberguri fatale de frica scânteilor port zale
 te stingi inofensiv lumină cu lumină te oglindești în eternitatea vecină
 ce grabă disperată către unde plictiseala ta ascunde miez lovit
 așterne pe hârtie începutul izgonit ne împrietenim slovă cu slovă
 nu e grabă să pornim zor nevoie să descoperim o supernovă mai stai
 aveai atâta neastâmpăr când am dat ochi prima oară demult
 te ascult tăcând te apăr de iscodirile mele infidele te cred
 ți-e podul palmei umed de efort ai descărcat toată copilăria în port
 dă-mi mâna ca să mă cunoști suntem doi foști străini tu și eu
 am rătăcit prin grădini de mereu ai înghețat o mediterană cu sânge
 dau poamele însingurării în pârg cine e cine nu e viu
 cumpănești o să citesc și o să-ți scriu

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

MĂ CITEZ CITÂNDU-TE

Pe cheiul Senei îți desenează cineva portretul 1 2 3 minute
 se strânge timpul pe tăcute a plouat până azi cu picături trecute
 s-a umflat Sena cu dezamăgire cu teamă te miști bagă de seamă
 de când mă știu am vrut să văd Parisul ai tăiat în două visul
 jumătate orașul jumătate paradisul tău interior stai ușor
 nu întoarce capul către mine în spatele colii pictorul fură din tine
 e mai interesant decât o fotografie cu expresie pustie te re trăiești
 alunecăm în veacul cu calești cai pur sânge istoria te strânge
 mă iei de mână gata de înălțare te trag înapoi cu aceeași întrebare
 de ce nu vrei să fii unde ești sigur că niciodată n-o să te rătăcești
 ne bougez pas monsieur ești întreg un vârtej icnește pictorul parbleu
 aș vrea să-l văd la față pe cel care se încumetă să te lege în linii
 se ascunde după albeață orbitoare de hârtie cine să fii cine să fie
 ai la tâmplă o vână albăstrie ți-o știu din Grădina Icoanei
 acumă pune capăt goanei lasă-mă să te văd pe îndelete
 mă răsucești pe degete mă aduni în palmă cu Paris cu Senă cu tot
 amână clipa când ai să te răzvrătești I do not păstrează blândețea
 ne dă târcoale tinerețea o gonești te plictisești îngrozitor de ieri de dor
 îți cântă la acordeon un cerșetor sentimental bal de înduioșare
 ți s-a șters de pe chip ultima încruntare de-ai rămâne așa mereu
 de-aș ști să te desenez eu îmi păstrezi mâna dreaptă prizonieră
 ți-e trupul carceră pedeapsă multe însingurări gări după gări
 cum conturezi în cărbune neliniștea nestarea te-aș colora cu înserarea
 pictorul îți întinde o grămadă de umbre fără contur jour apres jour
 ești el tu tânăr cu mâinile mute
 te mângâi mă citez citându-te

YOU ARE RUNNING OUT OF ROMANIAN PAPER

Îmi amintesc fiecare vorbă a ta cât sunt n-o să pot uita oriunde te-ai afla
 nu am din tine decât cuvinte rostite toate de o răsuflare fierbinte
 de când ne-am cunoscut am început să le adun oricare înțeles îmi e bun
 am un întreg dicționar ce ai spus ce am priceput nimic n-ai rostit în zadar
 limbaj fără înfățișare imaginea mai moare sufletul toarce sunete la steaua
 ziua perdeaua de lumină mă face să mă simt străină îți treci vremea vârsta vină
 mai ușor te ajung în beznă urc cu gândurile aripi vorbite la gleznă
 te trag cu treizeci de ani înapoi te năpădesc frazele tale roi le mai știi
 dacă am fi avut copii ar fi învățat două graiuri deodată de mamă de tată
 tu întreg ești o limbă necunoscută demult ca și acum mă lași mută
 traducerile mele merg doar pe ghicite îți repet la nesfârșit sunetele rostite
 tocmai când cred că am descifrat o frază descopăr cu groază am greșit
 altceva ai gândit mereu sunt cu un înțeles în urma ta te tot Țes
 ești singurul care poate să mă învețe câte fețe au afirmațiile tale
 îți faci din ascunzișurile subînțelesului zale degeaba caut cu degetele minții
 ascuți zimții tăcerii tănuitoare amintirea mea e doar boare peste adânc
 te uiți la mine ca la un Țânc prins în jocul neadevărat fermecat
 vorbele se învață când sunt trăite laolaltă neînțelegerea crește buruiană înaltă
 nu cu creionul în mână am să te pătrund șoptești scrii ghici mă ascund
 sufletul nu ți-l știu străbate ne-a lăsat soarta înțelegi pe jumătate
 cum să te fac să fii ce căutam când nici măcar îngăduința ta n-o am
 surâzător ieri mâine încruntat pentru admiterea în tine mai am de învățat
 n-ai vrea să-mi dai lecții numai mie de graiul tău unicat n-am să-l destăinui
 oricui m-ar întreba ce spui am să răspund numai el singur știe
 jur să-ți păstrez tainele înfășurate în o mie și una litere risipă
 mă răsfoiești nehotărât you are running out of Romanian paper

PARCĂ AI ÎNREGISTRAT CONVORBIRILE

Azi sunt așteptarea fac semn cu mâna trenul nu există să te fac tristă
 zâna fantezistă trimite caleașcă însingurarea gânduri nenăscute
 cenușăreasa e gata să sărute toate icoanele cu Sfântul Gheorghe
 stai de veghe proprietăreasa ți-a închiriat coroanele neadormirii
 mirii rău potrivii vin la altarul închipuirii nimic nu se desface
 nu știu să fac pace cu mine anii greșiți gonesc pe șine răsucite
 pasămite vrăjitorul din Joyce a încurcat descântecul rejoice
 călătorești în îmbulzeală de povești dai primul semn de oboseală ești
 ține la distanță adevărul restanță să nu ajungi în pustiu în vacanță
 hotărăște ești în odaie ori în vagon să te aștept în tine pe peron
 acum știi tu ești lumea largă emoția aleargă după trenul pornit
 ți-e înăuntrul geam zăbrelit ai scoate poate capul să mă vezi
 nu crezi în despărțiri reveniri răsărit zdrobit în cioburi de zenit
 am rămas cu mâna tremurând în vânt plămânul tău îmi e pământ
 m-ai inspirat din nebăgare de seamă m-ai trecut vamă după vamă
 nu-mi aduc aminte cum era afară mă cară oare sufletul tău povară
 dacă încetez să nădăjduiesc în întoarcerea ta cum ai mai respira
 îmi simți degetele fluturând pe aortă încrâncenarea mă suportă
 m-ai îneca în sânge nu te înduri se cascade bronhiile nesătule guri
 n-ai vorbe în vine n-ai vedere nu mi-ai răspunde orice aş cere
 dacă mă întind să mă culc pe inima ta te sufoc îmi tot caut loc
 când dai mâna cu cineva coastele mă strâng să mă frângă nu mă uita
 mă trag în partea stângă hău de așteptare s-a adunat în pieptul tău
 chiar dacă nu s-au întâmplat îți povestesc drept în inimă revenirile
 oftezi în somn visezi parcă ai înregistrat convorbirile

ÎȚI DAU TITLURI CÂTE VREI

Am rămas fără mine nu știu de ce nici când m-am trezit căutând
 mi-am uitat amintirile așteptările m-au împresurat în gol întrebările
 geamantanul deschis trebuie umplut călătoresc rar presimțirile se ascut
 haine împăturite pentru locuri neumblate nimic nu mă poate abate
 plec fără mine sunt hotărâtă să merg până la capăt câtă depărtare hăt
 mi-ar fi mai comod să aștept aici să redevin ce eram ce șanse am
 de ce pornesc la drum ce am pus în mișcare mă iscodesc cu dezaprobare
 alt an altă țară schimbarea n-are ușoară înțeleg de ce m-am ascuns
 aproape am pătruns în altă viață înaintez pe băjbăite în ceață vibrez
 se plimbă ecoul prin mine la el acasă am în vine înstrăinare deasă
 în încăperile mele tănuite se mută un necunoscut cu buze pecetluite
 n-ai să poți spune te-aș fi recunoscut fiindcă eu nu mai sunt
 mi-era cărunt pe sentimente s-au petrecut accidente neașteptate
 supraviețuiește cine poate cumpănesc ești marele călător învingător
 plecarea ta continuă m-a molipsit de absență pierduta inocență
 așteptându-te mă așteptam nu credeam că o să am curajul să dezertez
 mă îndepărtez de clipa când te-am cunoscut timpul uitat simplu rebut
 mă încep iar așa cum torni apă într-un pahar mă umplu în neștire
 ratez așadar ultima regăsire ți-e frică mă jignești cine ești
 apa din arterele mele e incoloră n-aș putea să-ți fiu nici măcar soră
 par o ființă ca toate celelalte odăile mele nelocuite sunt atât de înalte
 îți sună pașii în gol când mă inspectezi din pupilele tale cad zăpezi
 sunt Pol Nord Alaska ce îmi aduc aminte ningi înaintea
 când o să vină marele dezgheț o să te inund mai întâi mă ascund
 nu mai am cuvinte hârtie nici măcar 1 2 3
 mă scuturi îți dau titluri câte vrei

PICTOR ROMANO ȘI POPA SOARE

E ca și cum mi-ai fi trimis de ziua mea un cactus direct din deșert
 țepii lui nu te exprimă nici macar pe sfert adus de poștaş e așa singur
 nu mă îndur să-l las din mână cât poate natura să fie de hapsână
 o picătură de apă pe lună o floare la ani și ani de însetare
 here we go spune flerul tău când citești round the prickly pear
 la ce bun să te trezești at four o'clock in the morning dormi
 trage-ți gândurile din ring mă bat cu ăștia ți-e încă trează furia
 ridic din umeri ce contează veri la rând am așteptat darul întârziat
 sub verdeața pe care nu-l poți mângâia stă chirchită toată tinerețea mea
 te-ai apropiat ai plecat și-au urmat vârstele drumul n-am uitat
 în prag cu ghiveciul neajutorat în palmă aștept calmă timpul pierdut
 bag un deget în fărâma de lut îmi viața capul de curiozitate
 ce ai fi vrut ce am pierdut emoții neîncercate își cer dreptul la viață
 doar pentru seara asta învață să vii uitările te împresoară sărăcii
 moară de vânt fiecare zi neștiută cu clipe irosite mii căi de pământ
 deschide ușa liftului facem legământ că nu ești tu sunt eu
 în pragul vieții mele cum am stat mereu te văd înaintând pe culoar
 le rouge et le noir iubire the language of the devil vine visul
 stăm față în față întră închidem ușa până mâine dimineață
 înmugurește înfloarește cactusul cât mă privești fără să vorbești
 pustiul mut de nealăturare când suntem amândoi e ferit de soare
 crapă de înfrigurare stâncile sub care nu crește decât umbra steapă
 răsfiră-ți degetele harpă peste cactusul minune sufletul să sune
 coardă cu coardă prind micile emoții focuri stinse să ardă mocnit
 ai venit ce loc strâmt neîntoarcerea doare
 o singură noapte între Pictor Romano și Popa Soare

NU ȚI-AM SPUS CA SĂ NU-ȚI FAC RĂU

Treizeci de ore de zbor cu gândul amorțit din nor în nor năucitor
 m-am desfăcut de orice nădejde să exist exerciții de nu budist
 două oceane într-o singură zi cum ziceai că vii să stai fabulai
 pe scaunul absurd de avion suspendat centura de siguranță m-a înconjurat
 n-am numărat de câte ori am desfăcut-o și am pus-o iar din zori în zori
 habar n-am unde te-am rătăcit nu pentru mult am câștigat un răsărit
 te-am amânat nu te-am pierdut păcat rămas în urmă
 mi-am grăbit dorințele turmă din spate se răzbună răstălmăcirile visate
 nu mă căuta nu sunt eu zbor cu adevărat cu elice dezamăgire pirat
 n-am aripile mele de îndoială de ceară ești altundeva absență amară
 neputincioasă ca ceilalți călători fug să nu aduci niciodată flori
 parfumul ignorării al verii tăcerii umbră crescândă fără cuvânt
 pândă de sentimente nu au nimic sfânt decât desprindereade pământ
 ești tu acum erai tu atunci un singur Hercule câte munci odihnește-te
 am pus hotar între gândul la tine și minte indiferența mușcă dinte
 câte ființe ai mestecat la mine n-ai terminat de mâncat nu mai poți
 toți piloții de cursă lungă trec avionul pe pilotul automat trezește-i
 cum să ajungă robotul fără suflare la cei care așteaptă pe aeroport
 cerul întreg e un tort fără lumânări ești sătul de urări de mâncăruri
 câte feluri se pot prepara din emoțiile noastre cu hublouri albastre
 mă trage gravitația înapoi mă năpădesc mediteranele puhoi hai cu noi
 de unde bucurie în noaptea nedormită o să ne fie mereu plecările sită
 mă îndepărtez fără ca măcar să mă simți suntem adulți suntem cumiți
 trage-mă înapoi în pofta de viață iute se curmă noaptea în dimineață
 sună în gol firul încăpățănării mele înspre sufletul tău
 pune the answering machine nu ți-am spus ca să nu-ți fac rău

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

EU SUNT ÎNCET TU TE GRĂBEȘTI

Haste street Berkeley California așa s-a nimerit mă grăbesc eu
 mândria din gândul meu de pe urmă echilibrist pe sârmă
 e poate târziu să te aduc închipuire palmier verde în neștire
 stau la malul oceanului și scriu florile pomii totul mi-e străin
 vin întâmplările către mine străine trăiesc chiar dacă nu iubesc
 mă gândesc inert unde ești mi-ar plăcea să mă feresc de vești
 ai rămas Alcatraz închisoare nemaifolosită a vorbei fericită
 bat drumurile cu ochii la apă din orice ungher adie valurile
 grănicer al liniștii noastre dorită de cine vine așteptarea ciuline
 în părul vârstei fără zare pune-mi măcar o întrebare neliniștitoare
 cine mai sunt ce mai vreau paharul cărunt de întârziere îl beau
 marel zid chinezesc între noi rămân nescrise atâtea foi liniate
 vade retro frate înainte nu e nimic bun trecut cu trecut te adun
 mergem înapoi cu tramvaiul din San Francisco doar ziua de azi risc-o
 adu raiul adolescenței călătoria e un pas între noi ocolește hârtia
 plutim peste albastru pierduți pe Golden Gate do not feel it's too late
 nu mă privi atent nu arde nu e nimic urgent hoinărim suspendați
 fermecați de alăturare când nori când soare nimic nu mai doare
 zboară cu mine peste tot pământul în douăzeci și patru de ore
 fii vântul sunt zmeul incert el cuore se lasă anotimpuri ici colo
 alunecăm dincolo de deosebiri mă răsfeți din priviri trist sfârșit
 mi s-a îndeplinit visul să-ți petreci o zi pentru mine cine fuge
 nu asculta tot ce poate să îndruge timiditatea mea vorbăreață
 pune-mi pentru ultima oară amănouă palmele pe față
 nu vrei să-ți amintești e vreme te codești
 eu sunt încet tu te grăbești

NU SUNT BINE

Muntele Sfânta Clara Oceanul Pacific nu întreb nu răspunzi nimic
 Half Moon beach mă tragi în nisip teach me again scoici în loc de chip
 în covorul înghețat de plajă umezit doar urmele noastre s-au întipărit
 am înghițit răbdarea din nebăgare de seamă farul interior cheamă
 am ratat un răsărit ne-am regăsit la amiază plecări piază bună rea
 vine din spate înserarea ni se îneacă gleznelor în valuri pierdere fără maluri
 așa cum mă ții nehotărât de mână mi se scurge trecutul drept în vână
 transfuzie de tăcere aburi de putere supraomenească mintea să mi-o primenească
 sunt pe altă planetă n-ai o brichetă să aprindem restul de constelații
 curg printre noi conversații banale înaintezi prin spumă în zale de înotătoare
 trupuri de humă trecătoare ne usucă dupăamiaza cu soare boare sărată
 iz de apă revărsată către palmieri pescăruși adieri de alge eșuate
 sufletul tău nici pe jumătate cu mine îmi spun Half Moon Bay
 calc întru totul în tălpile tale alunecă țărâna la vale stai în loc
 joc de-a ghici ghicitoarea mea pe care stea ne aflăm cui urmă
 ne ciocnim ne privim fix în sfârșit mult ți-a mai trebuit te încrunți
 munți de însingurare îți cresc în pupile cât Everestul fiecare coboară
 întâlnire de pace rară străbat the Pacific Ocean pentru prima oară
 vino afară din vreme în clipa asta nimeni să nu te cheme în picioarele goale
 plimbă-mă prin închipuire agale nu dau înapoi nu mă tem de deșert
 oceanul veșnic disperat nisipul inert răsfirat înfiptă în călcâiele tale
 gândește un basm să îți adorm sub pleoape cândva tot o să fim aproape
 să visez tot ce se petrece oceanul în amurg valul de depărtare rece
 strânge-mă în căldura ta să mă întind leneș în ce era ia-mă în tine
 pământul uită văi noptatece își amintește urme sus pe coline
 pui ultima vamă între noi nu sunt bine

APUCĂ-TE SĂ SCRII ÎN ENGLEZEȘTE

Dăm colț după colț fascinați de amurg străduțe neștiute se scurg
 case de jucărie colorate-n poveste mergi lângă mine înainte mai este
 lume străină paradisul prostului gust scăldat în lumină de august
 homeless people drogați cerșetori pașnici vorbim românește Russian bitch
 negri asiatici haine bizare mă aperi instinctiv sunt inepuizabila întrebare
 umblăm cu țintă precisă spre apus se strecoară înoptarea să ne mintă
 se trage însângera de dincolo de dealuri își trimite oceanul legănarea
 valuri de neliniște te împresoară între noi întunericul coboară nechemat
 stângăcia ne-a subjugat cât ești tu de Ulise simți ușile deschise în curent
 at this very moment nimic nu e permanent își dă duhul ziua vegheată
 a fost odată ca niciodată nu depinde de noi ce o să mai fie spune ceva
 tristețe bucurie își trage viața seva din rădăcini plâpânde e deșert
 ai vrea să nu-mi închipui că aștepti să te iert cui surâzi mut
 îmi ascut antena spaimei de a fi am petrecut cu tine în zadar o zi
 m-ai ținut fără viză la hotar te descos iar și iar fugi înapoi
 în 1 2 nu mai e vreme de 3 a rămas printre cei nenăscuți stai
 galopează cai de emoții ratate copite crăpate în două negru e necuratul
 în aerul nopții ești oare tu chematul mă strângi alături refugiu fugar
 amnar inima fosforescentă veșnica absentă umple singurătatea cu noi
 până în ziua de apoi să tot urmărim mână în mână sângele cerului
 se târăsc către noi amintirile într-o rână te aștept deși ești aici
 let us hitchhike to nowhere pasul următor e unica noastră avere
 s-a deschis s-a închis rana de fiecare zi aruncă bandajele pe pustii
 nu obloji ce nu s-a întâmplat oricât ar fi de plăcut să fii așteptat
 pune mâna pe telefonul dintre mințile noastre vorbește
 chiar dacă nu găsești decât apucă-te să scrii în englezește

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

TE CITESC

De la 5 martie la 31 August două volume jurnal sticlești amical
 ai cioburi în privirile misterioase gonim în mașina de închiriat printre case
 alunecăm pe podul San Mateo vieți de împrumut forme stângace de lut
 oceanul cuceritor verde albastru de jur împrejur nori roșietici abajur
 am așteptat atâta vreme clipa de apropiere conduci concentrat irosești în tăcere
 a fost o zi cât un pustiu nesfârșit din fiecare amănunt indiferent ai scos un mit
 scamatorie pentru Oceanul Înghețat de Nord Pacificul a devenit un mic fiord
 nu știi ce vreau habar n-am cine ești nu mai am timp să stau să povestești
 îngheț încet ultima zi de vară avioanele stele amăgitoare coboară
 aeroportul Oakland pleci vin unde mă duci îți ard degetele năluci
 strălucește volanul din lumina tâmpiei tale aprinse ai uitat farurile stinse
 ne strecurăm inexistenți pe șosea am sentimentul că în curând vom decola
 California a devenit neîncăpătoare sărim peste noapte aterizăm în soare
 fără aripi fără emoții fără motoare începi să te topești mă privești a mirare
 plutim în lavă arzândă nu ne mistuim fii cu grijă la primul exit ieșim
 s-au sfârșit apa gheața flacăra înfierbântarea ne-a readus în Berkeley înoptarea
 cum poți să stai o veșnicie lângă mine fără să spui nimic din ce am așteptat
 5 martie a început înghețul 31 August încă nu l-a îndepărtat unde sunt
 viiesc crunt secundele dăre sclipitoare te strânge viața la subsuori prea tare
 du tu povara toată a simplului alb nu sunt numai un you oarecare
 mă bate gândul să mă ghemui în trecut cu amintirea ta așternut
 lasă-mă la ușa apartamentului din Haste street aproape am adormit
 între polul înghețului și polul fierbințelii curge iubirea prin toți porii pielii
 o baie clocotită o să mă curețe de nădejdea că întoarcerea nu e oprită
 erare e omenesc
 te citesc

AI ȘI CĂPĂTAT ACCENT AMERICAN

Uită-te bine la ușa liftului cum se închide definitiv încotro
 claustrofobic miniunivers fictiv cu căptușeală maro coboară urcă
 ni se încurcă iuțeala ta sfiala mea răceala exercițiu aerobîc gâfâit
 te tragi brutal din cochilie melc desoperit albie de îndoială inundată
 nădejde scăpătată ai apăsă din greșeală pe butonul alarmă
 vuieste clădirea de larmă am pornit ne-am oprit ești la un pas
 las liberă tristețea n-a fost să fie o să vie ultimul etaj nu te grăbi
 mai e și azi o zi tot ai oprit cutia călătoare cine mai știe să zboare
 când ne-am urcat te grăbeai să ajungi ți se păreau cuvintele lungi
 o să-mi lipsească bariera peste linia vieții șuieră amintirile dimineții
 stăm față în față în zgomotul infernal te spulberi te retragi val
 deasupra gol dedesubt cine știe mă simt străvezie nu mă vezi cu ochii deschiși
 trimiși de impulsuri necunoscute dezaprobi singurătatea se ascute
 din cascada clocotitoare a rămas pârâu subțiratec secat de soare
 mă aflu în pustiu oricât ai fi de aproape viu ferecați în piramida de beton
 ne pierdem stratul de ozon se duc feeriile pe apa sâmbetei deșert
 picură incert poeziile din închipuirea imobilizată mai naște-te o dată
 fă să reînceapă ce închei vino să iei răbdare din zadarnica așteptare
 te cauți în buzunare după un briceag să tai neîncrederea a prins cheag
 Dwinelle Hall Doe Library unde mergeam un dram de înțelegere dacă ai risipi
 ne-am strecura prin tencuiala gri palmieri veverițe flori stranii
 am pluti peste Berkeley fii cum vrei tu acum e tot una ce decizi
 ai în pupile diamant ucizi oglinzile elegant îți ciopârțești vitraliile
 tragi liniile de graniță până aici do not reach me I shall be away
 pâlpaie etajele iar 1 2 3 se deschid ușile 7 7 47 în van
 farewell bye ai și căpătat accent american

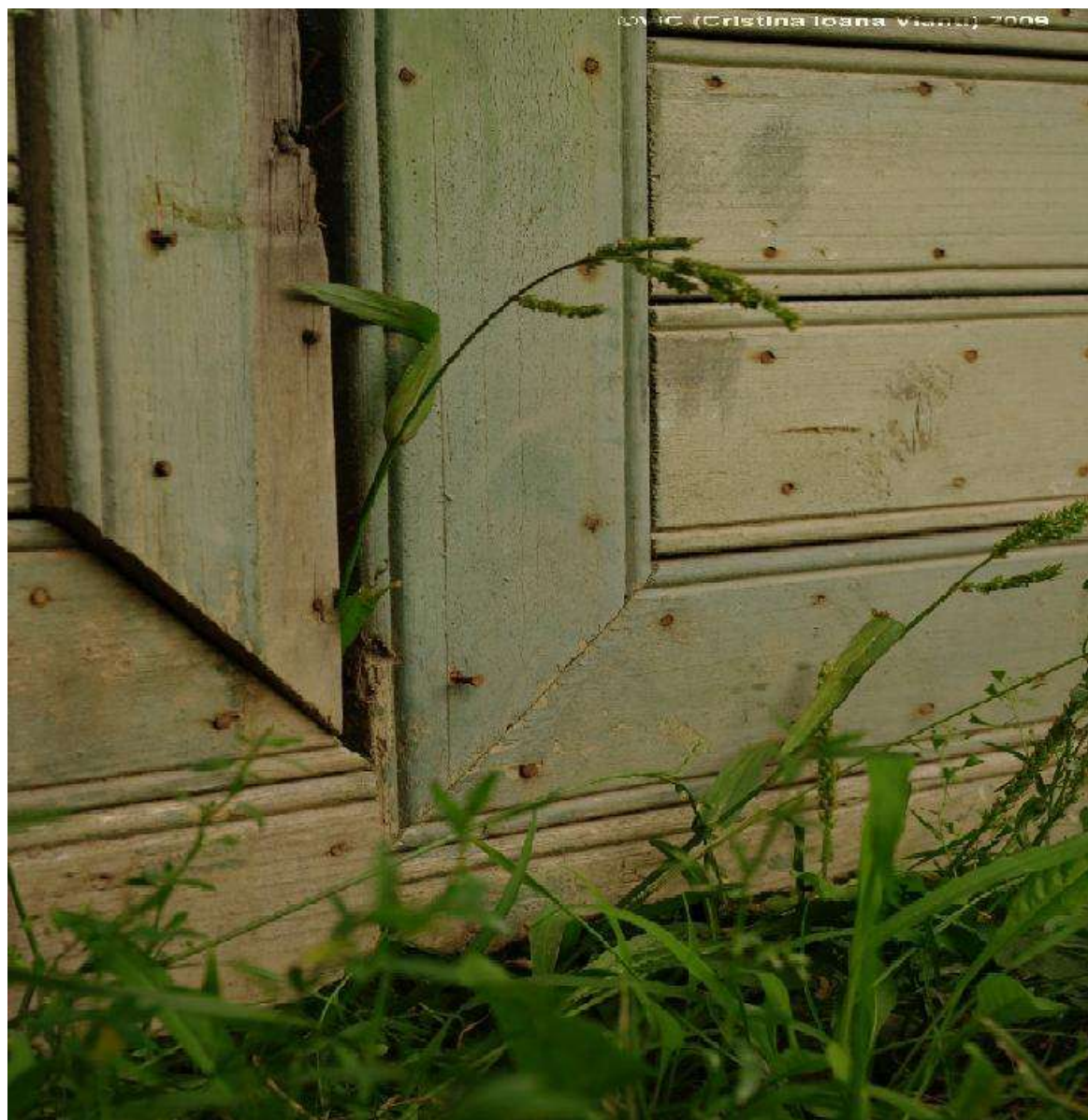
THE COAST OF CALVARY

A sosit ultimul moment de care mă temeam m-am retras în culise cu tot ce am
 las cortina lent și irevocabil publicul aplaudă zâmbești rece amabil
 prin pluș de sânge purpuriu te ghicesc îmbrâncit pe scenă prea de timpuriu
 ai jucat rol după rol te știu nu te știu pentru ultima oară gândesc te iubesc
 e gol teatrul luminile sunt stinse și-s palmele încinse de vieți întortocheate
 ai mintea plină de date liste înșiruiți calci covor de iubiri de o lună o viață
 nu mă învață nimeni cum să las ultima cortină cină târzie de tristețe dură
 din inerție așteptarea încă te fură nu mai am hârtie scriu ultima oară
 vioară mută sufletul îți coboară în sală negură între noi goi de cuvinte
 trăiește înainte s-a lăsat ocean înapoi ambalajul emoției se aruncă la gunoi
 mi-ajunge plușul prăfuit la glezne la grumaz n-am chef să fac haz de necaz
 rămâi cu machiajul și scaunele goale se închide înainte o cale totuși pornesc
 o să rătăcesc pe drumuri laterale până vine o vreme oare amintirile au să mai cheme
 trei luni la Londra zece la San Francisco mi-ar place Paris primul meu vis
 aș bate lumea largă în lung și în lat fără să mărturisesc am uitat
 n-o să-mi iasă din bucurie începutul încredințat ție erai tot ce-mi doream
 Adam cu multe coaste nu sunt eu Eva plaje vaste scoici raci palmieri
 carabinieri ai genezei ce adulți am ajuns ne pierdem între cei mulți pe ascuns
 nu-mi reteza aorta oricât ar fi dragostea de seacă s-a dus vara toamna o să treacă
 vin ploile care te țin îngândurat în casă lasă loc pentru ce era la masa ta
 ai să înveți roluri viața toată câtă înstrăinare ne-a fost dată te caut
 out of sight out of mind e iar sala plină piesa se cheamă do not be kind
 ferește-te de ultima cortină de a fost singur sunt arde mocnit un foc cărunt
 s-au stins artificiiile multicolore coriere de la sera amore ce ne așteaptă
 despărțirea dreaptă nedreaptă reciți când învii
 meet me on the Coast of Calvary

1997

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
 CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

EDITURA PENTRU LITERATURĂ CONTEMPORANĂ
CONTEMPORARY LITERATURE PRESS